INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1673.

UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἱστοριῶν σωματοῦχος πυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

13-29

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Αα	ἄλφα	Alpha a
Ββ	βῆτα	Beta v
Γγ	γάμμα	Gamma g
Δδ	δέλτα	Delta d
Εε	ἒ ψιλὸν	Epsilon e breve
Ζζ	ζῆτα	Zeta z
Ηη	ἦτα	Eta e longum
Θθ	θῆτα	Theta th
Ιι	ἰῶτα	Iota i
Κκ	κάππα	Kappa k c
Λλ	λάμβδα	Lambda l
Μμ	μῦ	My m
Νν	νῦ	Ny n
Ξξ	ξῖ	Xi x
Οο	ὂ μικρὸν	o micron o parvum
Ππ	πῖ	Pi p
Ρρ	ῥῶ	Rho r
Σσς	σῖγμα	Sigma s
Ττ	ταῦ	Tau t
Υυ	ὐ ψιλὸν	Ypsilon u
Φφ	φῖ	Phi ph
Χχ	χῖ	Chi ch
Ψψ	ψῖ	Psi ps
Ωω	ὦ μέγα	O mega O magnum

literis septé sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, α, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, ὑπεζόλικὰ, ε, ο.
Immutabiles, ἀμεταβόλα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προπτικτικὰ, α, ε, η, ο, ω
Subjunctivæ, ὑποπτικτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, ἰδίαι, αι, αυ, ει, ου, οι,
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ
ᾳ, ωυ,

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ου, υ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & se
mivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles
ἀμεταβόλα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα
gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acut
habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antep
nultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ
Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni sy
labâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omn

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed ſi medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔρρωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœminum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὼ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ᾧ, οἷν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὕς,
Fœm. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ᾱ, αἷν,	αἱ, ὧν, αἷς, ἁς,
Neut. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ῳ, οἷν.	ᾰ, ὧν, οἷς, ᾰ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁσαπερ, ἥτιπερ, ὅτιπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ ᾠδὴ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσης.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κειτὴς, Judex, Gen. τοῦ κειτοῦ, Dat. τῷ κειτῇ, Acc. τὸν κειτὴν, Voc. ὦ κειτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κειτά, Gen. Dat. τοῖν κειταῖν.

Plur.

Plur. Nomi. οἱ πεῖται, Gen. τῶν πειτῶν, Dat. τοῖς πειταῖς, Acc. τοὺς πείτας, Voc. ὦ πεῖται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Dorice declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μαντίς της consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poëtica in της, ut κυνώπης impudens. formant vocativum in α brevi, ut ὦ μαντία, ὦ σκύθα.
- Composita à πωλῶ vendo, μέτρω metior, τείρω tero.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μούσα, Gen. & Dat. τοῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ. Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ θαλάσσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual Nom. & Acc. τὰ τιμᾶ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λυπᾶ, Gen & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in σα, δα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ: sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Naufica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. Ac. Vo. τὼ καρπώ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποί, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπούς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural Nom. οἱ ἄγγελοι Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρδίνι *pro* παρδένῳ, ἄστεσι *pro* ἄστεσιν, σάκεσι *pro* σάκεσιν: *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἕπ *pro* ἕπειν, *lana: & nonnulli οι & φιν adjungitur, ut* στρατοφι *pro* στρατῷ, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων ως masculini, fœminini, & communis generis. & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ ἐύγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεω, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἴυγξ, Gen. τοῦ ἴυγγος, Dat. τῷ ἴυγγι, Acc. τὸ ἴυγξ, Voc. ὦ ἴυγξ.
Duzl. Nom. & Acc. τὼ ἴυγγε, Gen. & Dat. τοῖν ἴυγγοιν, Voc. ὦ ἴυγγε.
Plur. Nom. τὰ ἴυγγα, Gen. τῶν ἴυγγων, Dat. τοῖς ἴυγξι, Acc. τὰ ἴυγγα, Voc. ὦ ἴυγγα.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄδδως, ἄδδω, Athos mons, ἔως, ἕω, aurora, χάως, χάω, Chaos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀΐσῆς ω pro ἀΐσῆν ω. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸ πτᾶνα, Voc. ὦ πτάν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τοὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν. ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ πέλυς advena, τὸν πέλυδα & πέλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per ευς in genitivo, & adjectiva in λυς & ρις, vocativum enim formant in ευ, ut ὁ χαλκεὺς τέρλυ, ὦ τέρλυ tener: ὁ χαλεπὸς gratiosus, ὦ χαλεπὲ & ὦ χαλεπόν.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ ἀνὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, ἄνερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ὰς & ὺς abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter οὖς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ρ, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongoiut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι κόραξ corvus, κόρακσι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Pluralis formatur à genitivo singulari mutando ος in αι vel εσσι ut ἥρως ος, ἥρωσι, & ἥρωσσι, heros: ἔπος ος, ἔπεσσι, verbum.

Quibusdam illustris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel σφιν, ut τῆθος, pectus, τήθεσφι· μελεδών, cura, μελεδονόφι· sunique indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τῆς αἴας pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; τοῖχοι pro τοίχοισι. ὑχρὶ τῷ ἰδρῷ pro ἰδρῶτι, sudori. In accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τὸν ἰδρῷ pro ἰδρῶτα, sudorem. In vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel α desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέγουσιν ἐκείνοις· πίπτουσιν ἐμὲ νόον· ἔτυχεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiã vocales & consonãtes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, littera,
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ Λητὼ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, teretum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosũ.
ων. ὁ Ἕλλην, ηνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.

υν. τὸ

υη. τὸ δίπυη, οδ\Θ, bipes.
τὸ τυπτῦη, ῦντ\Θ, verberaturum.
υρ. ὁ πύργυ, υγ\Θ, turris.
τὸ ζεύγνυ, γνύτος, jungens.
υρ. ὁ κλάν, υνὸς, ramus.
ἡ χελιδών, όν\Θ, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντ\ος, Xenophon.
ὁ δράκων, ον\Θ, draco.
ξ. ὁ θώρηξ, ακ\Θ, thorax.
ὁ ἄναξ, ακ\Θ, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγ\Θ, rapax.
ἡ θρίξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγ\Θ, ala.
ὁ ὄφυξ, υχ\Θ, anguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ\Θ, vulpes.
ρ. ἡ γάμαρ, αρ\Θ, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατ\Θ, hepar.
ὁ φθεὶρ, ιν\ὸς pediculus.
ἡ χείρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σκώρ, ηκὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρ\Θ, servator.
ὁ αἰθὴρ, ἐρ\Θ & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ, ἦτορ, ορ\Θ, cor.
ορ, ὁ χ᾽ ἡ, μάρτυρ, υρ\Θ, testis.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ\Θ, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αν\Θ, Ajax.
ὁ μέλας, αν\Θ, niger.
ἡ μονὰς, άδ\Θ, unitas.
τὸ γῆρας, α\Θ, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ χ᾽ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νὸς, navis.
εις. ὁ πειθὼς, ανὸς, pectem.
ὁ χαρίεις, εν\Θ, gratus.
ἡ κλείς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έ\Θ, rex.
υς. ἡ ἑσθὴς, ῆτ\Θ, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆν\Θ, honoratus.
ὁ Κλήμης, εν\Θ, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ην\Θ, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ι\Θ, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ χ᾽ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τυπτὸς, ὄτος, verberans.
υς. ὁ χ᾽ ἡ βοῦς, ὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδὼς, όντος, dens.
ὁ πούς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, οτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρωὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
γς. ἡ ἔλμις, γδος, tinea.
ρς. ὁ χ᾽ ἡ μάκαρς, ρ\ος, beatus.
φ. ὁ ὤφ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραφ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιφ, φος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut amba servantur, ut τείχεϊ, τείχει vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutatur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τειρήνης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, ους, Dat. τῷ Δημοσθένει, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, η, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, η, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, η.

Plur.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς, εῖς, καὶ τὰ ἀληθῆ ἅ. Gen. τῶν ἀληθῶν. Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθεῖς εῖς, καὶ τὰ ἀληθῆ ἅ. Voc. ὦ ἀληθεῖς εῖς, & neut. ἀληθῆ ἅ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & compositia abeunt, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut ὁ Ἀεισχύλος, τοῦ Ἀεισχύλου, *Aristophanes:* ὁ ἐπαίτης, τοῦ ἐπαίτου.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α. ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφι, ὄφει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεος, Dat. τῷ σινήπει, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπεε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπείοιν, Voc. ὦ σινήπεε.

Plural. Nom. τὰ σινήπεα, σίνηπα, Gen. τῶν σινηπείων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, πι, Voc. ὦ σινήπεα, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ὰς, ut βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λῆς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantum; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λητὼ Gen. & Dat. τοῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὼς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numeris Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ξ ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας, cornu, τὸ κέρας, cornu.
Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τοῦ κέραος, κέρως, κέρως, Dat. τῷ κέραϊ, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέραε, κέρᾱε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κερᾴοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέραε, κέρᾱε, κέρα.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέραε, κέραα, κέρα.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέραε, κέρως, κέρως,

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; πόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; νόος σοῦς salvus, σοῦν Att. & σοῦν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς, argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 ζεμόεις, ζεμοῦς, πραΰνοος, πρᾶνους, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεσσα, πλακοῦσσα, πλακοῦς, placenta.

4 ὁ πημῆς, πημῆνος, à πήμανσις bonorum

5 Ion. circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κάρη, cor, & παῖς παιδὸς, à πάϊς puer.

ὁ μωσῆς, μωσέως ὁ μωϋσῆς, μωϋσέως ὁ μωσεὺς μωσέως ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως

7 ὁ Σαλῆς, Σαλέως ὁ Σάλης, Σάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστέου, Gen. ου, ε, Dat. ῳ, ῷ.

'Ολοπαθῆ, quæ pauciori-bus casi-bus contrahuntur: ea sunt vel

1 *Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut* ἐρινύες ἐρινῦς, *furiæ.*

2 *Imparisyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nomipat. Accus. & Voc. plur. in υς, ut* βόες *boves*, βοῦς, *Dor.* βῶς.

3 *Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut* ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδέα.

4 *Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus.* μείζονα, μείζοα, μείζω, *Nom.* μείζονες, μείζοες, μείζους, *Acc.* μείζονας, μείζοας, μείζους, *Voc.* τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Institutio Græca

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς, vinculum, τὰ δεσμὰ. ῥῖμός remus, τὰ ἐρέτμα. ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα. λύχνος lucerna, τὰ λύχνα. μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ. νῶτος dorsum, τὰ νῶτα. σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ. πρόχνυ λος colum, τὰ πρόχνυλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα. quibus addi potest, ὁ ἢ ἡ τάρσος, τὰ τάρσα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini: ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; βόρι pro βόρειμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, νέμας, corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, κέπας, poculum, ὄφελας utilitas, σέλας lumen, νῶτος torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τᾶν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν. οἱ ῥθεῖτες, τὼ ῥθείτε, placentæ, : ἄττα pro ἄττικα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις ἀλλήλους, λας, λα. ☞ ἀρνὸς, τ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ Διονῦς, bacchis, Gen. ☞ οῦ. Dat. τῷ οῦ. Acc. ☞ οῦν.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὀπτίμα, μίλαγμα, ἀδῆται, ἀδῆσαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in ωρ quæ à nominibus in ως genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἦπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος· γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βεὺς, Ζηὺ, Ζεὺ, Ζὴς, Ζᾶς, Δὶς, Δηὺ, Δεὺ, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile, κρᾶς, κρατὸς, κρόας, κράατος, ca, ut· ὁ ὑὸς, ☞ ὑός, ὁ ὑέος, ☞ ὑέως, ὁ υἱὸς, ☞ ὕιος, ὑὸς, filius· ἡ ναῦς, νηὸς, navis, Gen. ναὸς & νηός· μάκαρ, μάκαρος, μακάρεος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρεος, καὶ τὸ δένδρεον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ. ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Craſi

λᾶος· ὁ λᾶος, καὶ λάας· ἡ λάας, καὶ λέας τὸ λᾶος, καὶ λάϊος· ὁ λάϊς, καὶ λαΐος· ὁ λᾶς, καὶ λαός· Μίνως, Μίνος, Μίνω, Minos: γέλως, γλαῦξ, & γέλω, risus: ὄφυ hasta, ὄφεος & ὄφεως per Metathesin, & ὀφέας, ὀφέα, ὀφέων, ὀφέαν, Poët. ὀφέϊ· ὄφεα, ὀφέα, ὀφέος, ὀφέϊ, ὀφέες.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel aliâ quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νησελιάδης, Νησελὶς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorũ mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Ἀσβαίος, Ἀσβαίδης, Ἀσβασίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίς, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κεκρίων, Πηλείων, Ἀζείων.

Diminu-

Diminutiva variàs habent terminationes.

Neut. ⟨ ιον, μικρὸν, ſtukulus.
Maſc. ⟨ αξ, λίθαξ, lapillulus.
οκος, νεανίσκος, juvenis.
λος, ναυτίλος, nautila.
Fœm. ⟨ ις, κρηνίς, fonticulus.
σκη, παιδίσκη, puellula.
νη, πολίχνη, urbecula.
Neutra in ⟨ ιον, γνωμίδιον, ſententiola. πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in

ικος, ut μουσικὸς, muſicus, à μοῦσα.
ιος, ut οὐράνιος, cœleſtis, ab οὐρανός.
ινος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
ος purum, ut πατρῶος paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο ἄλλος, πηλικοῦτος, τοσοῦτος, ποιοῦτος & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in ⟨ υς, εις, ῆς ⟩ formant fœmin. per ⟨ εῖα, εσσα, ῆ ⟩ neutrum per ⟨ ὺ, εν, ῆν ⟩

ut ⟨ ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus. χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratioſus. ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Acc. πολλὼ, πολλὸ, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Gc. πολέων, Dat. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva in ας habent femininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing.Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual.Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural.Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata definunt in

ης, ις, υς, ως, λων, ων,

neutrum per & formant

ες, ι, υ, ων, ον, ον.

ut

ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρμων, καὶ τὸ τέρμον, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τὶς, τί τίνος, quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœmnino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëtice.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἓξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεἷς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octogita, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducēta. τριακόσιοι trecenti, τετρακοσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τριχίλιοι, τετρακισχίλιοι πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decus mille, δισμύριοι, τετρακισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, quotus, aptè reſpondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus

ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. διακοσιοστὸς, τετρακοσιοστὸς, πεντακοσιοστὸς, ἑξακοσιοστὸς, ἑπτακοσιοστὸς, ὀγδοακοσιοστὸς, ἐνενηκοσιοστὸς, ἑκατοστὸς *centesimus*. διακοσιοστὸς, διακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, *millesimus*, δισχιλιοστὸς, *bis millesimus*, &c. μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesimus*, &c. *Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant*, τριταῖος, *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, &c. *id est erumpens, aut aliquid agens die* 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. θ 9. ι 10. ια 11. ιϐ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15. ις 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90. ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταλος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξότερα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Qua penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per έστερος & έστατος.

τος. sed in ας per ἀντης & ἀνταος. in υς sæpe per ων & ιστος. ως

Positivus	Comparativus	Superlativus
	συχνότερον	συχνότατον

In
- ων σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάνταος, niger.
- ης, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης, εὐσεβής, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religiosus.
- ως, ἁπλῶς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύταος & ἔνειστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior	optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
Ἀγαθὸς	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
Ἐσθλὸς	κρείττων vel κρείων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λφίων	λῷστος,
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φίλτερος	φίλιστος & φίλτατος
Malus	κακότερος	
	κακίων	κάκιστος
Κακὸς	χείρων	χείριστος
	χερείων	
Parvus	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
	μείων minor	
Μικρὸς	ἧσσων, ἧσσαων	ἥκιστος.
	ἐλάσσων, ἐλάσσαων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μέζων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet. multus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per ίστερος & ίστατος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam.

Substantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.

Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.

Verbum: Βάλλω, βάλλερος, βάλτιστος. Φέρω, φέρτερος, φέρτατος & φέριστος.

Adverbia: Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. Πόρρω longe, πορρώτερος, πορρώτατος. Πέρα ultra, πέραιτερος, πέραιτατος. Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. Ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.

Præpositiones: Ὑπὲρ super. ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.

Participium: Ἐρρωμένος robustus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, ἡμέτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σύ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ sui.

Sing. Nom. caret. Gen. ἕ, οἷ vel ἑοῖ. ἕ. Dual. σφωέ, σφὲ, σφοῖν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum ὁδεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δεινατος, τῷ δεῖνι & δεῖναν, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Prima	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secunda	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ δρέχω ξω	δρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κ τίκτω	τεξω	τέτεχα	Pario.
Tertia	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo
Quarta	ω πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπληκα	Fingo.
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ φράζω ξω	φράσω χα	πέφραχα	Dico.
Quinta	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. τέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ἁρμόζω, ὁρμόξω, & alia in αω habent σω & ξω.

In

In Activo Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρῳχημένος. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſquam perfect. Ὑπερσυνελικός. Aoriſtus Primus & ſecundus, Ἀόριστος, πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ſecundum, Μέλλων. πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Φραστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima perſona Pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον.
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον.
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ᾽.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπε, τυπέτω· *Verbera.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσ᾽.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσ᾽.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσ᾽.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσ᾽.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε, *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & pluquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverem.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* *Iones addunt in tertia personis singularibus, ut* τύπτοιεν *pro* τύπτοι.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον.
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπῶσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. ϛ	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. ϛ	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. ϛ	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεῖν	λεγὼν
Fut. ϛ	λεγῶ		λεγοῖμι		λεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πεισοίμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πέπεικω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθι	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύξω		φεύξοιμι		φεύξειν	φεύξων
Aor. α	ἔφευξα	φεῦξον	φεύξαιμι	φεύξω	φεῦξαι	φεύξας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπειροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκα	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀχέω	ἄχεε	ἀχέοιμι	ἀχέω	ἀχέειν	ἀχέων
Imperf.	ἤχεον					
Perf.	ἤχηκα	ἤχηκα	ἠχήκοιμι	ἠχήκω	ἠχηκέναι	ἠχηκὼς
Pluſq.	ἠχήκειν					
Fut. α	ἀχέσω		ἀχέσοιμι		ἀχέσειν	ἀχέσων
Aor. α	ἤχεσα	ἄχεσον	ἀχέσαιμι	ἀχέσω	ἀχέσαι	ἀχέσας
Aor. β	ἤχον	ἄχε	ἀχοίμι	ἀχέω	ἀχεῖν	ἀχὼν
Fut. β	ἀχοῦμαι		ἀχοίμι		ἀχεῖν	ἀχοῦν

Grammaticæ.

C 3

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἐῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αυ, οι, ευ. αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles.

Vocales
- α, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
- ι, ἰξεύω, ἰξεύον, viſco aves capio.
- υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
- ω, ὤθω, ὤθον, impello.

Diphthongi
- αι, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
- ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
- ᾳ, ἀτάζω, ἄταζον, vulnero.

Atticè tamen ᾳ mutatur in ηυ, ἀγχόμαι, ὠνχόμην; oro, orabam, & εἰδω, ſcio, plus quam perfectum, εἰδήειν, per Syn. εἰδεῖν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab ε quæ augmentum non admittunt: ut ἕω, ἕον, ſpiro: ἄω, ἄον, audio: ἀηδέω, ἀηδεον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζομην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, εἵλκυον, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, εἷρπον, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἑθίζω, aſſuefacio: ἑργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔδω, aſſuefco, præteritum medium εἴωδα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἐώρταζον, feſtum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἀντεβόλουν ἐμμελῶ· ἐμέλλων, curo:
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & ἀ privativa particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταμανθάνω, κατέμαθον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσφημέω, δυσεφήμουν, diffamo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἐπανορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quàm in præterito, ut παραχαράττω, παρήχαραττον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· προὶ autem sæpe contrahitur, ut προέχω, πρόσχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, ἁπτῶ & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima — in — λω.
- Secunda — in — ξω.
- Tertia — in — σω.
- Quarta — in — αω cum duplici ασ & πω cum duplici π in ξω, sed ζω in σω, λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ circumflexa.
- Quinta — in — σω.
- Sexta — in — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κέλνω, κελνῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro, ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ; & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω βαδίσω, βαδίξω· & κλείω, claudo, κλείσω, κλεξῶ, & κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ῶ per σω, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëta in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω κλείω, laudabi, pro κλείσω. Ϲ κέω, seu κείω, cubabo, pro κίσω, à κία.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incerta significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptionis.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à* χέω *fundo:* ἔχαυσα, ἔκηα, *à* καίω *uro:* ἔσεσα, ἔσσα, *à* σείω *moveo:* ἤλσα, *ab* ἀλέω *vito:* Ϲ ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima φω in φα. — Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύφω, τέτυφα vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.
- Secunda ξω in κα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in κα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουσα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔστειλα.

Dissyllaba in εἴνω, ἴνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλεικα, interficio, θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυσμαι.

Γνηφίω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγνηφίηκα etiam & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πλ, κλ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κλάομαι, κέκτημαι, possideo; μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κλείνω, ἔκλικα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ω, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλίσθω, ἤλεικα, ἀλήλεικα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε mutantur in α, ut δέρω, ἔδαρον, excorio. { ἔλεγον ex. / ἔλιπον ci. / ἔφλεγον pi. untur.
- ι mutantur in α, ut λήζω, ἔλαβον, accipio.
- ω mutantur in α, ut γνάθω, ἔγναθον, comedo.
- αι mutantur in α, ut καίω, ἔκαον, uro.
- αυ mutantur in ευ, ut πεύθω, ἔπιθον, sedo.
- ὐ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ε in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in { Dissyllabis in α, ut σπείρω fero, ἔσπαρον. / Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, trahо, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπραθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φρέζω, φρέσω, dico, ἔφραδον· πάπω, πίξω, ἔπιγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κεύθω, ἔκυθον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Ienes in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔλυσα, λύσω.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, πήσεσθον. *vel verbe*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται. *rabor.*

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

* Quatuor verba formam secundam personam habent, βούλομαι, βούλει. ἔοικα, ἔοικας, ἔοικε. & facile crasin

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. Verberatus
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. eram,
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò pòtt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. Mox verbera-
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἔσθον ber, vel jam ver-
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. beratus ſum

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Verberatus fui.
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Verberatus
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἔσθον ero vel ver-
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. berabor

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. Verbera.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυψο, τετύφθω. Verberatus
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. Verberator tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. Verberator tu.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. Verberaret.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. Verberatus essem.
D. τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶτε, εἶησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. Verberatus sim,
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. vel fuerim.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ϛ.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη. Verberatus sim,
D. τυπείητον, τυπειήτην. vel fuerim.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. Verberer.
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Verberer.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. Mox verbe-
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην. rarer.
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τυπτήσθην
P. τυπτώμεθα, τυπτησθε, τύπτωνται

Si verberor, vel verberarer.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι

Si verberatus ſim vel eſſem.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ
D. τυφθῆτον, τυφθήτην
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι

Si verberatus ſim vel fuerim vel fuero.

Aoriſtus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ
D. τυπῆτον, τυπήτην
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι

Si verberatus fuero.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulo poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. Qui verberatur.
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. Verberatus.
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. Verberatus.
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. Verberatus.
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. Verberandus.
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. Verberandus.
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. Mox verberandus.
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφθομαι		τετυφθοίμην		τετύφθεσθαι	τετυφθόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Paulat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λελέχθην	λέχθητι	λελεχθείην	λελεχθῶ	λελεχθῆναι	λελεχθείς
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθέσθαι	πιθών
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράδαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πτείρομαι	πτείρε	πτειροίμην	πτείρωμαι	πτείρεσθαι	πτειρόμενος
Imperf.	ἐπτειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀχθομαι	ἀχθε	ἀχθοίμην	ἀχθωμαι	ἀχθεσθαι	ἀχθόμενος
Imperf.	ἠχθόμην					
Aor. 2.	ἠχόην	ἀχόηθι	ἀχοείην	ἀχοῶ	ἀχοῆναι	ἀχοεὶς
Fut. 2.	ἀχοήσομαι		ἀχοησοίμην		ἀχοήσεσθαι	ἀχοησόμενος
Perf.	ἤχθομαι	ἤχθο	ἠχθομένος εἴην	ἠχθομένος ὦ	ἠχθῆσθαι	ἠχθομένος
Pluſq.	ἠχθόμην					
Paul. p.	ἠχθόσομαι		ἠχθοίμην		ἠχθέσθαι	ἠχθόμενος
Aor. 1.	ἠχθέσθην	ἀχθέσθητι	ἀχθεσθείην	ἀχθεσθῶ	ἀχθεσθῆναι	ἀχθεσθεὶς
Fut. 1.	ἀχθεσθήσομαι		ἀχθεσθησοίμην		ἀχθεσθήσεσθαι	ἀχθεσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Nerem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. / Præteritum. / Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi C, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione:

- Prima { φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τετυμμαι.
- Secunda { χα in ϛμαι, ut λέλεχα, λέλεϛμαι.
- Tertia { κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- { χα in ϛμαι, ut τέταχα, τέταϛμαι.
- Quarta { κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta { κα in μαι, ut ἔ-ϝαλκα, ἔ-ϝαλμαι πέπραϛκα, πέπραμμαι.
- { σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι.
- Sexta κα in μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκέω, audio: κέκρουσμαι à κρίω, pulso: ἔπαισμαι à παίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω apparco, πέφασμαι

Quæ habent ρ̣ implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut τρέπω, ἔτραφα, ἔτραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μλν, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectū & plusquam perfectū in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλατο. *Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut* τέτυπται, τετύφαθ· πέπεισαι, πεπείσθαι· ἐσκέδασαι, ἐσκεδάσθαι. *Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut* τέθειθ, τεθείαθ.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum
- ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωμαι, convalui,
- ἐσώθην à σέσωσμαι, servatus sum, quod abjicit σ.
- ἁλώσθην ab ἥλωμαι, inventus sum,
- ἤρθην ab ἦρμαι, sublatus sum
- ἐτέθην à τέθειμαι, positus sum,

quæ admittunt σ. quæ cum paucis aliis mutāt ν in σ.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔτρεμμαι, ἐτρέφθην & quæ abjecerant ν, poëtice hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, positio ομ ante αι, ut τέτυφται, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β	ἐτυπόμην	πτῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor.β	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut.β	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut.α	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor.α	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Oprat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύγομαι	φεύγε	φευγοίμην	φεύγωμαι	φεύγεσθαι	φευγόμενος
Imperf.	ἐφευγόμην					
Aor.β	ἐφυγόμην	φυγοῦ	φυγοίμην	φύγωμαι	φυγέσθαι	φυγόμενος
Fut.β	φυγοῦμαι		φυγοίμην		φυγεῖσθαι	φυγόμενος
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγώς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut.α	φεύσομαι		φευσοίμην		φεύσεσθαι	φευσόμενος
Aor.α	ἐφυγάμην	φεῦσαι	φευσαίμην	φεύσωμαι	φεύσασθαι	φευσάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποιθοίμην	πέποιθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πείσαιμι	πείσωμαι	πεῖσαι	πείσας

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. β.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκούσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκοῦσαι	ἀκούσας

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγεσαι φάγῃ: *& Poetica illa*, βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυμμαι.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυμαι, à λύω. *Iones item tollunt* κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor*, γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα: *unde participia* γεγαὼς *&* γεγὼς, μεμαὼς *&* μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην. Plural. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / ω }

ut { πείθω, πέπεισθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sen α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & plu.	τέτροφε	τέτραφθι	τέτροψο
Aoristus α.	τρέψον	τράφητι	τρέψαι
Aoristus β.	τρόπε	τραπήτω	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεποίμην
Perf. & plu.	τετράφοιμι	τετραμμένος εἴην	τέτροιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τροποίμι	τραποίμην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραποίμην	τραποῖμην
Paulo po.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρεπώμαι
Perf. & plu.	τετράφω	τετραμμένος ὦ	τέτροπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τραπώμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plu.	τετραφέναι	τετράφθαι	τετράφθαι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράψεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	πρέπων	πρεπόμενος	πρεπόμενος
Perf. & plus.	τεθερπὼς	τεθαμμένος	τεθοπὼς
Aoristus α.	πρέψας	πρεφθεὶς	πρεψάμενος
Aoristus β.	πραπὼν	πραπεὶς	πραπόμενος
Futur. α.	πρέψων	πρεφθησόμενος	πρεψόμενος
Futur. β.	πραπῶν	πραπησόμενος	πραπεῖσθαι
Plusquàm post		τεθαλόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexa in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, χρήω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in έσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω specto, κοπάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis, non consona; ut περάω transeo, γελάω rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, θρέω facio, formant futurum in άσω, & præ-

præteritum in *αχα*. Hæc tamen, *καίω* vel *κήω* uro, & *κλαίω* vel *κλάω* fleo, formant futurum *καύσω* & *κλαύσω*.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in *όω*, quæ à nomine descendunt, formant futurum in *όσω*, præteritum in *ωκα*, per *ω*, utà *χρυσόω*, *χρυσώσω*, *κεχρύσωκα*: reliqua per *ο*.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δύπτω, δύπω, ἔδυπον, δέδυπα, δυνο.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut *πλέω*, *πλέομεν*, *πλέουσι*, non *πλῶ*, *πλοῦμεν*, *πλοῦσι*, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { ε ε / ε ο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt δεις in ῆς, δει in ῆ, & δειν in ῆν, ut ὁρᾶις, ὁρᾷς· ὁρᾶι, ὁρᾷ· ὁρᾶιν, ὁρᾶν· & Attici tribus quatuor, ζῶ, ζῇς, ζῇ, vivo: πεινῶ, νῇς, νῇ, furis: δψῶ, ᾖς, ᾖ, sitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, uteor.

Æoles vertunt in Infinitivo ῆν in αῖς, ut γελᾶις pro γελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in ſecunda hac conjugatione poſt contractionem in ω præponunt ο, ut χαρικομῶντες, χαριικομόωντες, *à* χαριικομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάαῖς pro πιμᾶῖς.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ϗ vel ο ſequitur ο, fit contractio in ϗ.

Si quævis alia ſequatur vocalis, fit contractio in οι, niſi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præſens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ			έο, οῦ	έε, εῖ	έϗ, οῦ
2	ξοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾶ	ά́ε, ᾶ, τον	πῦν		ά́ο, ῶ, μεν	ά́ε, ᾶ, τε	ά́ϗ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ			όο, οῦ	όε, οῦ	όϗ, οῦ

Impertectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ϗν	έες, εις	έε, ει	έε, εῖ			έο, οῦ	έε, εῖ	έον, ϗν
2	ἐζόαον, ων	άες, ας	άε, α	ά́ε, ᾶ, τον	την		ά́ο, ῶ, μεν	ά́ε, ᾶ, τε	άον, ων
3				όε, οῦ			όο, οῦ		οον, ϗν

Sing. Dual. Plural.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέε, ει	εέ, εῖ	έε, εῖ	εέ, εῖ	έε, εῖ	εέ, εῖ
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, υ	οέ, ύ	όε, ῦ	οέ, ύ	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον την	άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐαν

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έω, ῶ	έωμεν, ῶμεν	έητε, ῆτε	έωσι, ῶσι.
2	βοάω, ῶ	άης, ᾶς	άη, ᾶ	άητον, ᾶτον	άωμεν, ῶμεν	άητε, ᾶτε	άωσι, ῶσι.
3	χρυσόω, ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όητον, οῦτον	όωμεν, ῶμεν	όητε, οῦτε	όωσι, ῶσι.

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιεῖν, ποιεῖν. 2 βοᾶειν, βοᾶν. 3 χρυσοῦν, χρυσοῦν.
Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι, 2 βεβοηκέναι, 3 κεχρυσωκέναι. Aor. a. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. a. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.	Fœm.	Neut.
1	ποιέων, ῶν	ποιέουσα, ῶσα	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	βοάουσα, ῶσα	βοάον, βοῶν
3	χευσόων, ῶν	χευσόουσα, ῶσα	χευσόον, χευσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	ἐη, ῆ	ἐε, εῖ	ἐόμεθον	ἐε, εῖ	ἐόμεθα	ἐε, εῖ	ἐον ῦν
2	βοάε, ᾶ, μαι	ἀη, ᾶ	ἀε, ᾶ, ται	ἀόμεθον	ἀε, ᾶ, θον	ἀόμεθα	ἀε, ᾶ, θε	ἀον ῶν, θ
3	χευσόε, ῦ	ὀη, οῖ	ὀε, ῦ	ὀόμεθον	ὀε, ῦ	ὀόμεθα	ὀε, ῦ	ὀον ῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεόμην, ἐποιεύμην	ἐο, ἐ	ἐε, εῖ	ἐόμεθον	ἐε εῖ	ἐόμεθα	ἐε εῖ	ἐον ῦν
2	ἐβοαόμην, ἐβοώμην	ἀο, ῶ	ἀε, ᾶ, το	ἀόμεθον	ἀε ᾶ, θον	ἀόμεθα	ἀε ᾶ, θε	ἀον ῶν, το
3	ἐχευσοόμην	ὀο, ῦ	ὀε, ῦ	ὀόμεθον	ὀε ῦ	ὀόμεθα	ὀε ῦ	ὀον ουῦν

1	πτοίημαι	1	ἐπτοήθην	1	πτοηθήσομαι	1	πτοηθησοίμαι					Omnia ut
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοηθησοίμαι					in Bary-
3	κεχεύσομαι	3	ἐχεύσθην	3	χευσθήσομαι	3	κεχευσθησοίμαι					tonis.

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	πτοίου, οῦ	ἐώ, ῶ	ἔον, ἔσθον	ἐόν, ἐσθόν	ἔοι, οῖ	ἐώμεθα, ώμεθα
2	βοάου, ῶ	ἀέσθω, ἀόσθω	ἀέσθον, ἀόσθον	ἀέσθων, ἀόσθων	ἀέσθε, ἀόσθε	ἀέσθων, ἀόσθων.
3	χεύσου, οῦ	ὀέσθω, ὑέσθω	ὀέσθον, ὑέσθον	ὀέσθων, ὑέσθων	ὀέσθε, ὑέσθε	ὀέσθων, ὑέσθων

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πτοοίην, οῖ, οῖ	ἐοίμην, οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οῖτον	οίμεθα, οῖμεν	οῖσθε	οῖεν
2	βοαοίην, ῷ, μὴν	ἀοίμην, ῷο	ῷτο	οίμεθον	ῷσθον	ῷτον	οίμεθα, ῷμεν	ῷσθε	ῷεν
3	χεύσοιμι, οις, οι	οίμην, οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οῖτον	οίμεθα, οῖμεν	οῖσθε	οῖεν

Grammatices.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποίημην	πεποίησο	οίητο	οίμεθον	οίησθον	οίσθην	οίμεθα	οίησθε	οίατο
2	βεβοήμην	βεβοῆσο	οῖτο	οίμεθον	οίησθον	οίσθην	οίμεθα	οίησθε	ῆν, το
3	κεκχευσφήμην	κεκχευσφῆσο	ῷτο	φίμεθον	φῖσθον	φίσθην	φίμεθα	φῖσθε	φῶν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ῇς, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆτον	ώμεθα	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	ᾷ, ᾷ	ᾷ, ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται.
3	χευσόω, ῶ	οῖς, οῖ	οῖ	ώμεθον	οῦτον	ώμεθα	οῦτε	οῦσι

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεκχευσῶμαι	κεκχευσῇ	κεκχευσῆται	

Participium.

Infinitivus.

Præs.	1	ποιέεσθαι, εἶσθαι	2	βοᾶσθαι, ᾶσθαι	3 χευσόεσθαι, ᾶσθαι.
Perfect.	1	πεποιῆσθαι	2	βεβοῆσθαι	3 κεκχευσῆσθαι.

Participium.

præsens	1 ποιούμενος ὴ ὸ	μένη, μένον.	
	2 βοώμενος ὼ ὸ		
	3 χευσούμενος ὴ ὸ		

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχευσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χεύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χευσωσαίμην.
Conju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χευσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χευσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χευσωσάμενος.

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χευσήσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χευσωσοίμην.
Conju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χευσήσωμαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χευσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis primæ conjugationis

έω	ut à	δέω, τίθημι, pono.
άω		στάω, ἵστημι, statuo.
όω		δόω, δίδωμι, do.
ύω		ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Sunt verba in μι

- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut δέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.

- Propria cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θίω, πίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipit à σ, ut σίω, ἵστημι.
  - cum verbum incipit à vocali, ut ἴω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut πίθεμμι, pro πίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, ξῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	πίθημι	ης	ησι	εστον			εμεν	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον			ατε	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον	τον	μεν	τε	σι
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον			υτε	

Imper-

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.	
1	ἐτίθην	ης η	ε				
2	ἔτιθης	ης η	ες	τον, την		μεν, τε, σαν.	
3	ἐτίθει	ως ω	ο				
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ				

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Boeotice.

2 ἕστηκα pro ἔστηκα, a futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵστημι.

3 δέδυκα.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστήκειν. 3 ἐδεδύκειν.

Aoristus α.

1 ἔδυκα. 2 ἔστην. 3 ἔδυκα.

Aoristus β.

Sing.			Dual.			Plural.	
1. ἔθην	ἔθης	ἔθη	στην	ἔστην	εμεν	στε	σταν
2. ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3. ἔδυν	ἔδυς	ἔδυ	στον	ύτην	υμεν	στε	σταν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδυν, & βῆν à verbo βαίνω, ambio.

Imperativus.

Præsens.

πίθθι	ε			
ἵστηθι	α			
δίδοθι	ο	του	τον, των;	τε, τωσαν.
ζεύγνυθι	υ			

Aoristus secundus.

θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 βῆθι, βήτω.

Optativus.

Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	πδοίην		
2	ἰσαίην ης, ῃ	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	ῆτε, ῆσαν, οἶμεν, οἶτε, οἶεν
3	διδοίην		

Aoristus ς.

1 δείην. 2 ἰσαίην. 3 δοίην

Subjunctivus.

Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	πδῶ, ῇς, ῇ	τον, τον, ῶμεν	ῆτε, ῶσι.
2	ἰσῶ, ᾷς, ᾷ		
3	διδῶ, ῷς, ῷ		

Aoristus ς.

1 δῶ, δῄς, δῇ. 2 σῶ, σῇς, σῇ. 3 δῶ, δῶσι, δῶ

Infinitivus.

Præsens.

1 πδέναι. 2 ἰσάναι. 3 διδόναι. 4 ζδγνῦναι

Aoristus ς.

1 δεῖναι. 2 σῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.

1	πδεὶς	εἶσα	ἐν
2	ἰσὰς	ᾶσα	ᾶν
3	διδοὺς	οῦσα	οὖν
4	ζδγνὺς	ῦσα	ὺν

Aor. ς.

1	δεὶς, δεῖσα, δέν.		
2	σὰς, σᾶσα, σάν.		
3	δοὺς, δοῦσα, δόν.		

Vox Passiva.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	πδεμαι		
2	ἴσαμαι	σαι, σται	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντ
3	δεδμαι		
4	ζδγνυμαι		

Impe

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπειθόμην		
2 ἱσάμην	ου, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην		
4 ἐζευγνύμην		

Præteritum.

1 πέπεισμαι. 2 ἕσαμαι. 3 δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐπεπείμην. 2 ἑσάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aoristus.

1 ἐπείσθην. 2 ἐσάθλω. 3 ἐδόθλω.

Futurum a.

1 πεισθήσομαι. 2 σαδήσομαι. 3 δοδήσομαι.

Paulò post Futurum.

1 πεισθήσομαι. 2 ἑσάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πείσεσο		
2 ἵσασο	σθω σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο		
4 ζεύγνυσο		

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πεισθείμην	εῖ	
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ	

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πεπεισθείμην	εῖ	
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ	

Subjunctivi.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πιθῶ	ῇς, ῇ		
2 ἱστῶμαι, ᾷς, ᾷ, πω	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον,	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.	
3 δηδῶ	ῷς, ῷ		

Perfectum.

1 πιδῶ	ῇς, ῇ	ᾖδον	ᾖδε,
2 ἑστῶμαι, ᾷς, ᾷ, ὦ	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον,	ώμεθα, ᾶσθε, ῶσι, ὦ	
3 δηδῶ	ῷς, ῷ	ᾦδον	ᾦδε.

Infinitivus.

Præsens.

1 πιθεῖν	
2 ἱστᾶν	
3 δηδοῦν	
3 ζᾶσπιᾶν	

Participium.

Præsens.

1 πιθέμενος	
2 ἱστάμενος	
3 δηδόμενος	νη, νον.
4 ζᾶσπιάμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην.	2 ἐστησάμην.	3 ἐδωκάμην.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐδέ		
2 ἑστό, μην, σο, το	σθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 δέ		
2 στό, σο, σω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό		

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θείη	εῖμεν	
2	σαι, μεν, αῖς, ο, το, μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.	
3	θει	οῖεν	

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ	ὦμεν	
2	σῶ, μαι, ᾷς, ᾖς, ται,	ὦμεθον, σθον, σθον,	ὦμεθα, σθε, ὦσι.
3	θῇ	ὦ, ᾖ	

In Infinitivo.

Aor. C.

1	θεῖν
2	σαι θες
3	θὸ

Participia.

Aor. C.

1	θείς
2	σα, μεθεῖσα, μεθὲν, μεθὸν.
3	θὸς

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθουν· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεις, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθεσι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθουν, ἔθουν· sed ἵστην, ἔστην,

ἔσην, quod ut præteritum ἔσσα (quod & ἔστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 2. ut σβῆμι, ἔσβεσα, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

Sing.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἔστ,	ἐσὸν, ἐσὸν ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.	
ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐστὶ D.	εἰμὲς D. ἐστὲ P. ἔασι L.	
ἦμι Æ. ἐασὶ P.	ἐμὲν P. ἔυτι Æ.	
	εἰμὲν P. ἐστὶ D.	

Imp. ἰῶ, ἦς, ἦ, ἰῶν Ar.	ἦτον, ἤτην	ἦμὲν, ἦτε, ἦσαν.	
ἔα I. ἦδα Æ.	ἦσὸν, ἤσην	ἦμες D.	ἔσαν
ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.		Syſtol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτεν, ἔτην		ἔασαν
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syſt. Syſt.		Poet.
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔσὸν, ἔσην		ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.		ἔσκον
εἶν P. εἶς P. ἔη P.			Poet.
ἦνν A. ἔεις I. ἤνν P.			

Phulq. ἤμην, ἦσο, ἦτο	‖ ἠεῖθον, ἠεῖδον, ἠεῖδην	‖ ἤμεθα, ἦεῖδε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε	‖ ἐσόμὲθον, ἐσεῖδον, ἀδὴν	‖ ὁμὲθα, εἶδε, ον
ἔασομαι P. ἔασῃ P. ἔασε	P.	ἔασον P.
ἐσῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.		
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖ	D.	
ἔσεαι I. ἐασεῖ	P.	
ἔασεαι P.		

Imperativus.

Præs. ἴδι vel ἔδι vel ἔσο, ἔσω	‖ ἔσον, ἔσων	‖ ἔστε, ἔσωσαν.
ἔδι P. ἔασο, ἔασω P.		ἔσων
ἐῖ Cras. Po. ἤτω D.		Atticè

Optat.

Optativus.

Præſ. εἶην, εἶης, εἴη ‖ εἶητον, εἰήτην ‖ εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ ἐείμην, ἔοιτο, ἔοιντο Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ᾖς, ᾖ, ἦτον, ἦτον ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἰῶ P. εἴῃς P. εἴῃ P. εἴητον P. &c. εἰώμεν P. εἴητε P. εἰῶσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἔητον I. &c. ἐώμεν Syſt. ἐῶσι P.
ἤδω Æ. ἦσι I.
ἔῃσι I.
ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἐσόμενος. Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος &c.
ἔμεν I. ἐών I. ἔουσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος &c. P.
ἦμεν & ἦμες D. εἶς Æ. ἐοῦσα D. εἶσα Æ.
ἔμμεναι A. ἔν Æ.
ἐμμεναι Æ.
εἰμέναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶδα Æ. ἴμες, D. ἴεσι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἴθι, ἴτω, ἴτε P. ἴμες D. ἔισαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐσιτάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde vero ἦσαν & ἔισαν, Poet.
Per. med. εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴατον, εἰάτην ‖ εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ἔα, ἔας, ἔε, &c.
ἔια, ἔιας, ἔιε, I.
Pluſq. ἔειν, ἔεις, ἔει. ‖ ἔειτον, ἐείτην ‖ ἔειμεν, ἔειτε, ἔεισαν.
ἔεα I. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν At.
Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴετον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἔιον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præſ. Ἴθι, vel ἔι, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτωσαν.
Aor. ς. ἦα, & Præſ. ἔι, ſolummodo in compoſitis, ut ἔξει, ἄπει, exi, tranſi. Optativus & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Infinitivus.

Ἰέναι, vel ἰεῖ, & ἴμεναι in compoſitis.
Ἰμεν I. Ἀμμεναι D. A.
Ἰεμεν I. Ἰέμεναι A. & D.
Ἰημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm uſurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjun. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰων, ἰοῦσα, ἰὸν, ut πιὼν & ἰών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præſ. Ἵημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι. ἱέασι I. ἱάσι A.
Impæ. ἵην, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν. Ιεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.
perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἔωκα Attic.
Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα Att.
Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præſ. Ἱεῖ, ἱέτω. Aor. ς. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præſ. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aoriſt. ς. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præſ. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. ς. ὦ, ᾖς, ᾖ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ l. & P. εἷω, εἷῃς, εἷῃ.

Infin.

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. c. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰεμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκώς, υῖα, ὸς. Aor. c. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. a. εἵμην, & εἷμην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται. εἴμεθον, εἶσθον, εἶσθον. εἶμεθα, εἶσθε, εἶνται. ἕνται A.
Pluſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἶεσο, ἔσθω.
Infinit. εἶσθαι. Aor. a. εἵσθαι & εἷσθαι. P. A. a. εἱθείς.

Vox Media.

Aor. a. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο.

Imperativus.

Præſ. Εσο, ἔσθω, &c.
ἔο I.
ἕ A.

Aor. c. Εμην, ἔσο, ἕο, & ἕ, ἕτο.

Optativus.

ἕμην, εἷο, εἷτο.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præſ. Εὦ, ὦμαι, ᾖ, ᾖται.
Aor. c. εἶσ. Aor. c. ἕμενος.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. a. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται. ἧαται I.
ἥαται & ἕαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο. ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο. ἕατο Ion.
P. ἧσο. ἥατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, κάθησαι I. κάθητο & καθῆσο. κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο κατάθου. Ion. κάθευ, & κάθεο Syncop. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθην. | μεθα, σθε, κεῖσθαι κεῖσται I. κεῖνται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.

3. Plur. κέατο I. κείατο P. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι | ἴσασον, ἴσασον | ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασι.

ἴσαμι D. ἴστατι D. | ἴστον, Sync. | ἴσμεν Sync. ἴσμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴστη. | ἴσασον, ἰστάτην | ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασαν. ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰστάτω. | ἴστον, ἰστάτων. | ἴστε, ἰστάτωσαν.

ἴδι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰστάναι, ἰστάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴστεν Sync.

Participium ἴστας, ἴστασα, ἴστεν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἵσταμαι & ἵσταμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίσταμαι, σαι, &c.

ὀπίστη A. ὀπίστηαι I.

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ἐπιστάμην, ὀπίστασο, ατο.

ἠπιστάμην A. ὀπίστατο I. & ὀπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἴσθι. Compositum, ἐπίσθι, ἐπίσθω. Io. ἐπίσθι Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἰστός. Compositum, ἐπιστός. ἐπισάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἔω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕασαι P. εἶται & εἵαται. Tertia P. εἶαται.

Particip. εἰμένος.

Pluſq. Εἵμην, εἶσο & ἕασο, εἶτο & εἵατο & ἕατο, Tertia pl. εἶατο.

Aor. a. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. ἕασα, ἕασας, ἕασε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἑᾶσαι, quod etiam est collocare.

Aor. a. me. Εἰσάμην & ἐσάμην, & ἐεισάμην. Part. Ἐσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φῂς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασὶ.
Φαμὶ, D. φατὶ D. φαντὶ & φατὶ D.

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, ἔφην, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. 2. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφητον, ἔφην, ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν. Æ. ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ᾖς, ᾗ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. a. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. a. φήσαιμι. Futur. a. φήσοιμι.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φὰν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia fere deducuntur vel

A prima persona præteriti passivi in
- μα, ut γράμμα, litera.
- μος, ut δεσμὸς, vinculum.
- μη, ut γραμμὴ, linea.
- μων, ut νοήμων, intelligens.

A secunda persona præteriti passivi in
- ις, ut ποίησις, poësis.
- σια, ut δοκιμασία, probatio.

A tertia persona præteriti passivi

Masculina in
- της, ποιητὴς, poeta.
- τος, ἀκυστὸς, audibilis.
- της, χαρακτὴρ, character.
- τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
- κος, κριτικὸς, judicialis.

Fœminina in
- σις, πίστις, fides.
- σις, ὀρχησὶς, saltatio.
- τεις, ὀρχηστεὶς, saltatrix.
- τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars, in qua chorus saltabat.

Neutra in
- σειον, ποτήσειον, poculum.
- τερον, Διδακτήριον, Minerval.
- Adverbia positionis in ικος, ία, ίον, ut γραπτικὸς, γραπτὴ, γραπτὸν.

A præterito Medio in
- ος, λόγος, sermo.
- η, ἐπιστολὴ, epistola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- δις, τομὶς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. Χρῆν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε suffecit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, ἐνέπεσε accidit, ἄμαρ & πέπρωται in fatis est, à πεπρωμένος definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut, ῥέμβω, φέρβω, σίβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θανέω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut καίθω· ἔθω, ut πλέθω· ἴθω, ut μυθέω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Εἴνω, hyperdisyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut χρανύω, ῥηγνύω, σβεννύω, σκορνύω, σορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente ι diphthongo, ut αἴσσω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut κτείνδω, μέλδω.

Item in εἰω, derivata à præsenti vel futuro: ut à πλέω, πλεύσω τέλειον· γαμέω, γαμέσω, γαμησείω· à βεβάω, βεβήσω, βεβησείω· ὄπτω ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω. quæ appetentia connotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, ἀυξέω, ἀυξῶ, ἀύξω. ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐψέω, ἐψῶ. ἕψω quæ a circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, ἀυξήσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutarunt in ι: ut μάω, μίμνω, ἔμμενον· τίκω, τίκτω· ἐνίπω ἐνίσσω γείνομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἔσσω, ἕπομαι, ἕσσομαι ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπίτς pro ἕσπιτι, σπίδς pro ἕσπιδς· σπόμω & pro ἐσπόμω &.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω. aor. ἠγάσθην. aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἤγαγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Ἀζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Ἀγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1 ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1 ἠγόρευσα, præt. εἰρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω, fut. ἄσω, aor. 1 ἦσα. Ἀδω placeo, præt. med. ἧδα & ἔασα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. ἕλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρῶμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ἥρημαι, aor. 1 ἡρέθην, aor. 2 med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ἤσθημαι, aor. 2 med. ἠσθόμην, ab αἰσθόμαι, αἰσθῶμαι inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Ἄϊρω, fut. ἀρῶ, aor. 1 ἦρα vel ἦρα, aor. 2 ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 3 ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων Attic. ab ἀλόω, ἁλῶ, ἄλωμι, unde participium, ὁ ἁλὺς, τῦ ἁλόν] &.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀπήλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφίσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανάνευμαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1 ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1 ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1 ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2 ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2 med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι. ῶμαι inusitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1 ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1 ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπόλλυω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt. ἀπώλεκα, & Attice ἀπολώλεκα, & præt. med. Attice ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1 ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι,

Inhonoro Ατίζω, fut. ἀτίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1 ηὔξησα.

Trittor Αχω, præt. ἄκηχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, à βῆμι inusit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2 ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. Βιώσω, aor. 2 ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1 ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρῶσκω, fut. βρώσω,

(orem Γ

Duco ux Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1 ἔγημα,
Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1 med. ἐγεινάμην.
Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, βηθήσω.
Seneſco Γηράσκω, fut. γηράσω, ἀγηράω, γηρῶ.
Fio, ſum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1 med. ἐγενησάμην, aor. 2 med. ἐγενόμην, à γενάομαι inuſit. p. med. γέγονα, à γείνω γενῶ.
Cognoſco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1 ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, ex auditus ſum, pro γέγνωσα, per Metath. Euſtath.
Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam, ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2 ἐδάην.
Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίημαι, aor. 2 ἐδάην.
Mordeo Δάκνω, ἔδακκον, fut. δήξω, aor. 2 ἔδακον, à δήκω.
Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε. Impert. ἔδει vel εἴδη. Infin. δεῖν.
Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq; ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.
Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1 ἐδεήθην, à δέομαι, δεῦμαι.
Suſcipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. paſſ. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμὸς.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à δίδαχω, aor. 1 ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1 δέδρα & ἀπέδρα.
Exiſtimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1 ἔδοξα, præt. δέδοκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1 ἔδρασα.

Subeo Δύω, & δύνω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2 ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν.

Poſſum Δύναμαι, δυνήσομαι, & δυνῶ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1 ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήσθην, ſeu ἠδυνήσθην, à δυνάω.

E

Sino Ε�άω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, ἀτρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2 ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδέω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſu Εἴθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶδα, per pleonaſm. ω.

Exeito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1 ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1 ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1 ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἰδῶ, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2 εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. inf. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1 & εἶπον, aor. 2 ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαυνῶ, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1 ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἐλεύσομαι, vel ἐλεύσω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἦλυθον & ἤλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ εἰργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1 εἰργάσθην, fut. 1 med. ἐργάσομαι, aor. 1 εἰργασάμην.

Facio Ἔρδω, præt. med. ἔρδα & ἔοργα, pluſq; ἐόργειν.

Facio Ἐρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass. εἶρημαι, aor. 1 pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, Imperf. act. εἶλον.

Interrogo Ἐρωμαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην,
Sortitus sum Ἐμμορα, præt. med. à μοίρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.
Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.
Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.
Vado Εἶω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq; ἤειν.
Sperawi Ἐολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.
Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.
Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἕυρηκα aor. 2 εὗρον, ab ἑυρέω, ἑυρῶ.
Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per ἔζευχα
Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.
Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἡδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην.
Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.
Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.
Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1 ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2 ἐτάφην à τάφω, fut. 1 ταφθήσομαι.
Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1 ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.
Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνεικα, & τέθνειμα, ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, Præo τεθνηκώς, Infin. τεθνάναι, aor. 2 ἔθανον

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2 ἱκόμην ab ἵκαμαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπτημαι, aor. 2 ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην. Infin. πτᾶσθαι & πτῆσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. essem εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & e ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθίζομαι, fut. 2 καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθησομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1 καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1 ἐκάθηρα

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2 ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1 ἔκειρα, perf. κέκαρκα,

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κρᾶσω, perf. κέκρακα, Ionn. κεκρᾶδς per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλαγγω, aor. 1 ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2 ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιῆσω à κλαιέω inusitato, aor. 1 ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2 ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλυὺς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω κορήσω, aor. 1 ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1 ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2 κραγῶ, aor. 2 ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suſpendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2 κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abſcondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2 ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1 ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1 ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quaſi à λέγχω, præt. act. λέλαχα, Attice εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2 ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2 ἔλαθον, perf. paſſ. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2 ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2 ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inuſit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aoriſt. 2. ἔμελον, præ. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam, ἐμεμνήμην, aor. 1 ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1 ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2 ἔμιγην, à μίγω inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.

Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1 ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1 ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδα, & Atticè ὄλωδα.

Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2 med. ᾠχόμην.

Puto Οἶομαι & οἴμαι, οἴει, οἴῃ, fut. οἰήσομαι, aor. 1 ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα. Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2 ὤφελον, Sync. ὦφλον.

Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.

Perdo vel Pereo Ολλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὄλα, Atticè ὄλωλα, Aorist. 2 ὄλον, med. ὠλόμην.

Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2 ἔπαθον à πήθω.

Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor Πέρθω, aor. 2 ἔπραθον & ἔπαραθον.

Sum vel fio Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionice πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλω, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεῖ).

Extendo Πετανύω, fut. πετάσω, prat. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπτακα, unde paſſ. prætr. πέπταμαι, à πετάω inuſit.

Coquo Πέσσω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέσσω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, prætr. πέπωκα, paſſivum πέπομαι, à πόω πῶμι inuſitato aor. 2 ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, prætr. πέπτωκα ab antiquo στόω, aor. 2 ἔπεσον.

Fingo Πλάσσω, fut. πλάσω, prætr. πέπλακα.

Percutio Πλήσσω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πιπράσκω, fut. πεπράσω, prætr. πέπρακα: nam πράσκω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1 med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, prætr. πέπυσμαι, aor. 2 med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, aor. 1 ἔρξα.

Flue Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, prætr. ἐρρύηκα, aor. 2 paſſ. ἐρρύην. à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι fut. ῥήξω, prætr. med. ἔρρωγα, aor. 2 paſſ. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι. fut. ῥώσομαι, prætr. ἔρρωμαι, Imperat. ἐρρῶσο.

Σ

Extinguo Σβέννυμι & σβέννυω, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. paſſ. ἔσβην, à σβῆμι, inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσυα, paſſ. σεύομαι, prætr. ἔσσυμαι, aor. 1. paſſ. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2 ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, prætr. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπένδω inusitato, aoriſt. 1 ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω. aor. 1 ἐστόρεσα, à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1 ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2 ἔσχον, unde impſt. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2 ἔταμον.

Fabrico Τέχω, aor. 2 ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1 ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2 ἔτλην à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1 ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paſſ. τέθραμμαι, aor. 2 ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2 ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2 ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2 ἔτυχον.

Υ

Pluit Ὑει, fut. ὕσει, aor. 1 ὕσεν.

Suſtineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2 ὑπέσχον.

Promitto Ὑποχνῶμαι, fut. ὑποχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2 ὑπεσχόμην.

Dormito Ὑπνόω, fut. ὑπνώσω.

Dic

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, Fut. οἴσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1 ἤνεγκα, Aor. 2 ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξομαι, præt. med. πέφυγα, Aoriſt. 1 ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1 ἔφησα, aoriſt. 2 ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aoriſt. 1 ἔφθασα, & aoriſt. 2 ἔφθην & φθῆμι, participium φθάς.
Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφρικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2 ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2 paſſ. ἐχάρην.
Sæyio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1 ἐχαλέπηνα.
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2 ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω a χεύω, aor. 1 ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χυίω, a χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χόω inuſitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1 ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concita vi Ωρσα, ab ὀρύω, fut. ὀρύσω, aoriſt. 1 ὤρυσα, & per Sync. ὦρσα vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolice.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε, tunc; aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græce, ῥωμαϊϛὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν canine; in ην, ut κρύβδην secretò; in ι, ut παντελεῖ, omnimo, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò θι, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θι, de loco, θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόθι ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, παντα χοῦ, παντα χῆ, ubiq; ubivis. ἀει, ιει, ἀλα, βει, δα, ζα, ῥυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δηλος manifestus, ἀειδηλος vel ἐειδηλος valdè manifestus: νη & νε in cōpositione privant δ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἄχαεις ingratus, πάντας omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; κἠ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, κἠ μέντοι, atque, κἠ μὴν κἠ, quinetiam, καίτοι κἠ, atque adeò, κἠ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëtice, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compol. ἐὰν, ἤν, ἔαν, κα ἴτε, εἰδήπερ, εἰδήτε, siquidem, ἐπεί περ, ἐπειδή, ἐπειδήπερ, ἐπειδάν, ἐπεὶν, ἐπεὶν, li, cum, postquam, quandoquidem, εἰ μὴ ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioquin; εἰγοῦν, si saltem; εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; ἦ, verò; γε ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μήτοι, sanè, sed; μήτοι που, μήτοι γε, nimirum, tamen; δήπου, δήπουθεν, autem; ἦ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ κἠ, κἂν, κἤν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γοῦν δήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἦν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ, ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, ἐγὼ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἀ γὰρ ἀλλὰ, enimvero; ὅπ, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëtice, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα, poëtice, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἄν, ἄρα, τοιγὰρ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἄκουν, τοίνυν, ἐγὼ δή, τοὔνεκα, poëtice, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, θεν, νυ, που, τοι, θην, πω, ἄρ, κήν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

Monosyllabæ sex:

- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in*
- εἰς, & Attice ἐς, *ad, in.*
- ἐυ } κ, { ante consonantem,
- ἐξ } κ, { ante vocalem.
- σὺν, *cum.*
- πρὸ, *ante.*
- πρὸς, *ad, à, coram.*

Dissyllabæ duodecim:

- ἀνὰ, *per.*
- κατὰ, *secundum, contra.*
- διὰ, *propter, per.*
- μετὰ, *cum, post.*
- παρὰ, *à, apud, contra.*
- ἀντὶ, *pro.*
- ἐπὶ: *in, super, propter, ad.*
- περὶ, *de, circa.*
- ἀμφὶ, *de, circum.*
- ἀπὸ, *à, vel sub.*
- ὑπὸ, *sub.*
- ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SIN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut, Πολλάκι τοι ϗ μωρὸς ἀνὴρ παπταίνεται ὀρθά, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut, τὰ ἀργύρια πάντα ὑπήκουε, *Pecunia obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur pluraliː *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ἀδίκων, *ex utrisque falsis.* Ἴσοι. δύω πρὸς καιρὸς ἢ λέγειν, *duo loquendi tempora constituo.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Attice: ut, εἴθε μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἔφυ κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus est communi bonum.*

Exceptio.

Poëtice & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier*; Ἵππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia fere communiter accipiuntur: ut, τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum Substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, μαγικὴ τέχνη, *ars magica*; ἡ ἑλληνικὴ φωνὴ ἐξεμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & personâ: ut, χάριν οἶδα ἣν τιμῆς ἣν μοι πρεσβεύεις, *gratias ago pro honore quo me honoratis.* Hattica

Attice Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut, χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νικίας ὁ Κλεώνου, subaudi υἱὸς or εἰς ἅιδου *ad inferos*, subaudi δῖκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut, μακάριος ἡ πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut, ἡ ἀναισχυντίας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non raro fiunt Adverbia: ut, ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπότατα *latissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adscifcunt: ut, δυσέρως ἡ δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πολέμων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa, genitivo gaudent: ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cum exponuntur per quam genitivum

rum adſciſcunt: ut, ἐ πολυπραγμοσύνης ἔδεν χρήσιμον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præſtans omnium*; Δῖα θεάων, *Divæ dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σύν & ὁμοῦ compoſita: ut, σύνοδος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur χρή, accuſativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ*; Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut, ταὐτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κυρέω, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ὄπιθεν λυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo πλέκω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης πλέκων ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut, Σωκράτης πλέκων περιπατεῖ, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κρῖσός ὅτι σοῦ πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, ἀπὸ τῆς λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Attice verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Attice Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vincis.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut τὸν χρὸν ἰᾶσθαι, καὶ γέρον τα παιδεῦσαι, τέλειον ὄτι, *Morbum curare, & finem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει ἡ πόλεως τῆ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν Θεόν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, διὰ, παρὰ, ut ὁ νῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus vero iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ ἐ πιστεύσαι τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μωρῷ ἐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passive sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναγνάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει. προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratus*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerunque Dativum vel Accusativum; ut, ἴστεον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum; ut, μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum; ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum; ut, τόξων δ' εἰδὼς, *pro* εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perseverandi & d sistendi; ut, ἀγαπῶν με διαλέλει, *perseverat me amare*; οὐ παύσομαι γεγράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cælestis, non terrestris, Diogenis*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pronomine sumitur in omni casu; ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*;

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum; ut, τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*; τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo; ut, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod fallax facillimū*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem; ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus; ut, οἱ μὲν κακοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter; ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo; ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἴκοσιν ἔτεσιν, ὅλων ἡμερῶν.

De Loco.

Græci sæpissime in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione; ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βραυρωνίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χῦ & χῆ, ut παντοχῦ, *ubique*, παντοχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἄμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: μὰ Δία, non per Jovem; νὴ Δία, ita per Jovem.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut τῆ τύχης, pro ὦ τῆ τύχης, O fortunam!

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔπω ante consonantes, οὔπως & οὐπωπὶ ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον, seu ὄφελον, & Aor. 2. ἄφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo, ut Ἡλυθες ἐμ πολέμυ, ὡς ἄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, Venisti in pugna, utinam ibi periisses.

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδία, privatè, δημοσία, publicè; sic & ἀρχὴν & τὴ ἀρχὴν, in principio prorsus.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅπως, ὅπως μὴ, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro εἰ; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι quòd gaudet Indicativo, & Aliquando Optativo & Subjunctivo: sic δίκη, κρίθη.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ ᾧ ὅτι quod, propter quod, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi: cum accipitur { λυπηρῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis, nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & ἐς Attice, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀποφάξιος πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Attice semper cum dativo ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *confício*.

Πρὸς

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεοῦ officium, ὑ πρὸς φιλοσόφου, non est Philosophi; coram, πρὸς ὀμνύω, juro. πρὸς quoque est nota, ut πρὸς χαίρων, per Gratia. Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam; & adversum, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ ante, soli genitivo, ut πρὸ δυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut προβάλλω, propono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à, ut παρὰ κυρίου, à Domino; excellentiam, παρὰ πάντων πυγχάνει, omnes excellit; Contrarium, παρὰ λόγυ, contra rationem.

Dativo juncta prope vel juxta, παρὰ τῷ χειμάῤῥῳ.

Cū accusativo motum ad rem, ut παρά σε; immoratione in aliquare, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, in studiis mathematicis; item præter, παρὰ πρέπον, præter decorum.

Cōposita minuit, παράσημος ῥῆσις, mala monita, i.e. adulterinus, orator. Significat & comparationem, παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; παράνομος, iniquus. Et propè, παρακολυθῶ, proxime sequor.

Ἀνὰ per cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poëtice cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναῤῥέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίυ, per vitam; cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis; Potentiam, ut δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶ, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos; de, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis; per in jurando, ut κατὰ Θεῶν per Deos; præ, ut κατὰ χειρός, præ manibus; supra, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo secundùm, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Com-

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, *deſcendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετ' πρώτοισιν, *inter primos.*

Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium.*

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo eſt circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*, περίειμι, *præſto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώσσης, *bos in lingua*; *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, *ſuper equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, *in regis poteſtate*; *ſuper*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*; *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, *poſt hæc.*

Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ *adverſus me.*

Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, *inſcribo*; item *ſerò*, ut ἐπιμυθέομαι, *poſt factum conſulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris.*

Cum dativo *pro* poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulyſſe.*

Cum accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo à, ut ἀπὸ τῆ κεφαλῆς, à capite; ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita augent, ut ἐκτείνω, extendo. Contrarium significat, ut εὐχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. Exemplū etiam significant ἀπὸ, ut ἀπογράφω, describo.

Ὑπὸ cum genitivo, sub, ut ὑπὸ κόλπου, sub sinu, propter, ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leoninâ simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita diminutionem notat, ut ὑποδείδω, subvereor: Improbitatem materiæ, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Ὑπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis; de, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: supra, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra boreos mons est.

Accusativo supra, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: præter, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑπερασπίζω, defende: augmentū, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξ pro ἔξεστι, licet; ἔνι pro ἔνεστι, inest, adest; πέρι pro περίεστι, supra modum, supereſt: sic ἄνα, surge, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissimæ est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco Imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut, Αἰὲν

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optimè te gere in bello, & ceteris aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισάνθρωπος.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρίβω, si activè capiantur, acuunt penultimam, ut μητρόκλυτος, matricida; passivè, antepenultimam, ut μητρόκλυτος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέω ποιέω.

Αι & οι, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι *domi excipitur: nam* οἶκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba, { Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς. Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, μανδεὶς μανδεῖσα.

In quinta declinatione:

- Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut πρεσβὺς, πρεσβέως: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτὴρ σωτῆρος.
- Acutus in penultima recti transfertur in antepenultima obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματος, μάρτυς, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ὄπισθεν μα ὀπίσθεμματος: sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ὀπισθεμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima, ut τὴ χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῇ χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειρῶν, χειροῖν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, pœnultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δὰς, δαντὸς, δὸν, δὸντος: *item genitivos,* παίδων, γραῶν, παῦρων, δαὸν, δμώων, φώτων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι à πᾶς *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τις *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit enunciationem inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, καὶ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὑ, ὑπ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictionis.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουό τις.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine, τὶς quidam, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μέ: σοῦ, σοὶ; σέ. οἷ. ἕ. *Post præpositiones autem, ἕνεκα vel εἵνεκα, & disjunctionem ἤ, non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis, πού, πώ, πώς, πῆ, indefinitis habentibus accentū in ultima, *Hæc interrogativa in pēultima habēt accētū, & nō inclinātur.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, τε, τὴ, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, πὶ, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet, vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultima, ut ὀφῶ σε.
- Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum est

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, ὄχ, οὐς, χὴ, εἰ, ἀλλὰ, & πάντα.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circūflectitur in ultima, ut ἐμοῦ ἔστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in pēnultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λέγ' ἔστι, φοῖνιξ ἔστι.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἔστι; vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἔστι.

Figura

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετραγὼν pro τραγὼν, à τράζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ἑρτὴ pro ἑορτὴ, festum; ἱερὸς pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut ἐυρεῖμεν pro ἐυρηεῖμεν, invenimus; ἐγίνατο pro ἐγενήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἄλλαξ pro ἄλαξ, ὀπτόθερ pro ὀπόθερ, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, domus; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, Neptunus; βεῖ pro βειάζει.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδε pro ἦς, erat: πλῆσχε pro ἔπλησε, implebat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίσοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, procul; δάλαττα pro θάλασσα.

Meta

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἕξω, faciam, pro ῥέξω ἔπαθον, pro ἔπαθον, à πάθω, vado; ἴδ' ἔφαγον, pro ἔδαφον, à δάφω, video; κρατερὸς, pro καρτερὸς, fortis; κάρθ, pro κρόθ, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἄμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; δοὐμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum; τἀν, pro ὦ ἔταν ab ἕταν, O amice vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀπαξαπλοῦς pro ἁπλοῦς; ἐλίλυμον pro ἔλυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diræresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες:
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παῤ μοὶ οἱ ἄεια κεῖται ὅσα δενδρὰ ἄλλα φέρουσι.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, O bone, ὦ 'ναξ, O rex, ὦ 'νθρωπε, O homo; ν pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις in unam contractio, ut Homer.

Χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo scepiro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, εὐφρων pro ἔυφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamē aliquādo eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κεκλήγει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante muram sequente liquidâ communis redditur, ut ante σ, κ, μ, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸς δ' ἑλώρια τεῦχε κυσὶν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripiuntur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ον purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, πῦρ, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἰᾶται, ἰᾶται.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
{ Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
{ Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verbum ει Ionice interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, vinco, νίκη, victoria, ὁ νικητής, victor. Sed producuntur ὁ χὴ ἡ ἀΐδιος, aternus, & ὁ χὴ ἡ ἀέναος, perennis, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, honor, ὁ χὴ ἡ ἄτιμος, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, inhonorus, ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ

etiam ζα, δες, ιες, ιξες, δις, in compositione reperta corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νύκτας, *nectar*; excipe ἦαρ, ἦαρος, *ſtuprum*.
- Fœmininis & Maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἀφρο-δίτη· & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in ρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αο longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος præter πάλαιος & μέλαινος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναός· & nominibus quæ Syncopen patiuntur, ſic παῖδα, ἀνδράσι, μαστράσι, brevia ſunt.

Incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & maſculinis Barytonis in ίς, ιδος, & ις, ιδος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutorum in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & maſculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀδελφὶς, & ἀδελφὶν, ἀδελφῖνος, ἀκλὶς, & ἀκλὶν, ἀκλῖνος.
- Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ ἶν, ἴνος, *liſtus*; ἡ ῥὶν, ῥινὸς, *naſus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λὶς, vel λῖν, Gen. λιὸς, λεοντὸς, λῖς, λιτὸς, *linteum*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἀμφιφορῆος paſſim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιφ, in quam plurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ λέπιξ, λέπιδος, pollubrum.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς mus, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάχλυρ, μάχλυρος, testis.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, Phorcys.

Nomina in ξ, φ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυφ, χάλυβος, Chalybs. Excipiuntur γρὺφ, γρυπὸς, gryps; γύφ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti; ut κείνω, judico, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, syllaba κει ubique longa.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum & Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γέγελακα, γελάσθην, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθὸν κῆρες γ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵσταν, ἱστάω, ἵστων, ἕστασαν, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μεῦ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*; ἀγκιὰ, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βιότος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in

Producuntur

Excipiuntur

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ώτης & ύτης υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis, syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, πῦρα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in έω, ut σοφία, & in ια, præter Δία, μία, φύτια.
- Polysyllaba in αια, ut σειλωαία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ος non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδίμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἕκτυπαν, μίλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in ων, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ας finita corripiuntur, ut νέκυας, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ χὰρ, λὰρ, producuntur.

As finita producuntur, ut Ἀγγελίας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, πόλας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπάς masculina, ut ὁ μέλας, μέγας neutra, ut τὸ σέλας, lumen.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀγχίμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅπι, Cίνφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁππόσοι.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταυτα.
- Item κρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut φρὶν, πάλιν, ἕειν, μὶν, νὶν, πὶν, τεὶν; & syllabæ quibus ν additur, ut πίπτουσιν, ἔχουσιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, ἀελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδ Θ, πεφυκυῖς πεφυκυίδ Θ, δὶς, τρὶς, eum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς ἀελφὶς, ὄρνις, κτηνοτρόφος, σφραγὶς & κλητὶς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia ὑ, & γῦ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολυὶ, βεβρυὶ, συὶ, τρύγων, conjunctio.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῦν, *nunc*, μοῦ, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat, habent longum, ut ἰχθὺς, *limus* ἰχθῦς, *pisces*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυμι.

Τ finita longa sunt, ut ὁ λίθυς, *susurrus*; τὸ πῦς, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κόμις κόμιθος, *fasciculus*, ἄρχυς, ἄγκυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζεύγνύς.
- Quæ declinantur per θ purum, ut ἶλυς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάναθος, φρεναπάτης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαίηκων μηδ' ὅτῳ φίλον Διὶ παρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὲς μὴ ὀδυνᾶσα πολίοιο δυσ οἴκαδ' ἱκάνῃ
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (i. e. terminatio) qua syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες ἀρφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, παῖ γὰ ὦ ἔρχει, Pindar.
Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἁμέρᾳ φαείᾳ ἄστεον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλῆς τ' ἀγαθὸς, κράτερός τ' αἰχμητής,
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut.
ἀλλ' ἀπίδησί νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκλεῶν δρεῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singulari proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξιὼ pro σιὼς, ω in η, ut θάλαση pro θάλασσα, σ in ρ, ut ἄρρω pro ἄρσω, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Ioues ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpantur
- α pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
- α pro ε, ut πάζω, pro πέζω, premo: α pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μισάν pro μισῶν, musarum, πρᾶ͂τος pro πρῶτος, primus.
- α pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμεῖσθε pro κοσμεῖσθε.
- ω pro ε, ut μῶσα pro μῶσα, musa; & pro ε, ut ἕνεκα pro ἕνεκα, propterea.
- ευ pro ει, ut εὖδε pro εἶδε, utinam.
- ᾶ ro ε, ut ἁλᾶμαι pro ἁλῆμαι, saliam.
- οι pro ε, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεός, κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῆν pro κεῖν, ille.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puel'us.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus ττ pro μμ. ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut ζβαίκος pro ῥάκος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς: & aspirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἥλιος.

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀστέρρω pro στείρω; χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subindè sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὁ	τοῦ,	τῳ,	τόν.	τώ,	τοῖν,	τώ.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τούς.
		τοῖο Ion. & Att.				τοῖιν Ion.		τοὶ Dor.		τοῖσι I. A. P.	
		τῶ & τεῦ Dor.								τὼς Dor.	
		τέο Poet.									
Com.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τλώ.	τὰ,	ταῖν,	τά.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τάς.
		ἁ,	τᾶς,	τᾷ,	τᾶν, Dor.			ταὶ,	τᾶν, Dor.		
								τάων Æ.	τῆς & τῆσι P.		
									ταῖσι A. I. Æ.		
Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τό.	τὼ.	τοῖν.	τό.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τά.
		τοῖο Ion. & Att.			τοῖν Ion.			τάων Æ.	τοῖσι I. A. P.		
		τῶ & τεῦ Dor.									
		τέο Poet.									

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	ἕ,	ᾧ,	ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
	ὅ, P.	ὅτε, ὅτῳ, A.					ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.			
		ὅτευ, D. ὅτεο, P.								
		ὁτέω, Ion.								
		ὅθεο, Æol.								
		ἕ, τῷ, τ, I. D.								
Com.	ἣ,	ἧς,	ᾗ.	ἥν.	ἃ,	αἷν.	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
		τ, τῇ, τ, I.								
		ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.								

Prima

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ᾱ, ᾳ, αν, α.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
	ης, ου, ῃ, ην, η.		

ης, εω, ῃ, ην, & εα, εων, ῃς & ῆσι, εας, Ion.
αῳ, ω, ᾳ, αν, ᾶν, ᾶισι Dor.
αο Æ. έων Æ.

ω per Crasin ex εω Poët,

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ω, ου, ω.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ους, ω.
	ος, ου, ῳ, ον, ε.		

ῳ, ους, ῳ, ων. έων, ῶς & ῆσι I. P.
ω, ως, ῳ, ων. ῶν, οισι, Dor.
όων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ρς, ι, ῳ, ον, ε.	ω, οιν.	οι, ας, ους, ας, οι.
	ον, υ, ῳ, ον, ον.		ᾳ, ων, οις, ᾳ, α.

οιο, Ion. οῖιν Poet. οισι Ion.
ω Dor. ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως.	ω, ῳν,	ω, ων, ῳς, ως, ω.
	ων,		ω, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ι, ι, υ.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες.
	ω, ν, ρ, ος, ι, α.		ᾳ ξι, α, α.
	σ, ξ, ψ, ν.		ψι.

εσσι & εσι, Poet.
ους in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.				Dual.			Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης,	εος, εῖ,	εα,	ες.	ες,	έοιν,	εε.	εες,	έων,	εσι,	εας,	εες.
	ες,	ους, ει,	η,	ες,	η,	οῖν,	η.	εις,	ῶν,		εις,	εις.
	ος,		ος,	ος.				εα,			εα,	εα.
								η,			η,	η.

Æ. & D. ῳ, At. ης At. εαι I. P.

Secunda Declinatio.

	N	G.	D.	A	V.	N. A.	G. D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις	ιος, ῖι,	ιν,	ι.		ιε,	έοιν, ες.	ιες,	έων,	ισι,	ιας,	ιες.
Neu.	ι,		ι,	ι.				ια,			ια,	ια.

εος, εῖ, I. εως, ει, A εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
νος, νῖ Poet. η, η, εις, εις, εις, A.

ι, Att. εως, ει, ιε, έων, ιε, ια. ια, ια.
ει, η, η, ι, ι. ι.
εα, εα, εα, A.
η, η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N	G	D	A	V.	N. A.	G. D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	εὺς,	έος, έῖ,	έα,	εῦ.		ες,	έοιν, ες.	ες,	έων,	εῦσι,	ας,	ες.
	ει,							εῖς,			εῖς,	εῖς.

ὡς, Æ. έως, At. εὼς, At.
ῆ Ͼ, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσι, ῆας, ῆες, I.
εῖ Ͼ, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, Poet.
η Ͼ, Æ. ει Ͼ, Æ. ί Ͼ, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A	G. D. V.	N.	G.	D.	A	V.
Com.	ὼ,	όος,	όῖ,	όα,	οῖ.	ὼ,	οῖν,	ὼ	οὶ,	ῶν,	οῖς,	ὼς,
	ὼς,	ῶς.	οῖ,	ώ.								
	ῶς,	Æ. ῶν,	Æol.					ες,	*Metapl. apud Poet.*			
		ῶν,	Ion.									
		ὼ,	At.									

Quint

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας, α	ου, ᾱ	ῳ, ᾳ	αν, α	α	αι	ας	ων	αις	αι	αι	ων	αις	ας	αι
	ως, ω						α	ῶν	ᾱ					α	

Sing.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ	ἐμοῦ	ἐμοὶ	ἐμὲ
	per Aph.	μοῦ	μοὶ	μὲ
Att.	ἔγωγα	ἐμοῦν	ἔμοιγε	
		ἐμέθεν		
		ἐμεῖο		
Dor.	ἐγών	ἐμεῦ	ἐμίν	
	ἐγώνη			
	ἔγωγα			
Æol.	ἐγών	ἐμεῦ		
Ion.		ἐμέο		
Poet.		ἐμεῖο		
Beot.	ἰώγα			
	ἰωγα			

Dual.

	N. A.	G. D.
Com.	νὼ	νῷν
Att.	νὼ	
Dor.	ἄμμε	
Æol.	ἄμμε	
Ion.		
Poet.	νῶϊ	νῶϊν
Beot.		

Plural.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Dor.	ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἄμμες	ἀμμέων ἀμμείων	ἄμμιν	ἄμμας
Ion.	ἧμες	ἡμέων	ἧμιν	ἧμας
Poet.	ἧμεις	ἡμείων	ἧμιν	
Beot.				

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύνα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τυίν	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ						ὑμμέων	ὔμμι	
Ion.		σοῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	πνστεῖν		σφῶι	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ε	N.A. σφὲ	G.D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς σφὲ
Dor.		εὖ		* μὶν νὶν			σφέες			
Æol.		εὖ								
Ion		ἕο		ἑέ			σφέας	σφέων	σφίν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὶ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Com. Mas.	Fœm.	Neut.
Σὸς	σὴ	σόν.
Dor. τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com. ὃς	ἥ	ὅν.
Poet ἑός	ἑὴ	ἑόν.

σῆν & pro ἐμῆν & D.

A plurali, ἡμέτερος & ἡμετέρος, ἡμέτερον; Dor. ἁμός, ἁμά, Poet. ἀμὸς, ἀμὸν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος & ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος & σφετέρα, σφέτερον & ὀνεῖος & χοῖνος, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσὶ, τουτὶ, τουτονὶ, in neutro verò τοῦτοί, & sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, τουτί, sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut οὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέοιν, τοιέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέας: sic αὐτέου, ταυτέας sic αὐτέας, αὐτέων, αὐτέῳ. Fit etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμαυτέων, ἐμαυτέῳ; σεαυτέου, σεαυτέῳ, ἑωυτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, ουτι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ειον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aoriſt β.	σχον, σχες, σχε, ſine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. εσαν, Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεις, ιει. ιεῖτον, ιεῖτον· ιεῖμεν, ιεῖτε, ιεῦσι. Aa verbis in ίζω Pluſquam diſſyllabis

ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. { ῦμες / εῦμες } { εῖτε / ῦτε } { ῦσι / εῦσι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbi quinta conjugat. Aoriſt.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, αν.
			αμες, αντι, Dor. αν, Bœot.
	αα, αες, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. I in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	ην, ης At. & Dor.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	εα. εε, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ῶ, ῖς, ῖ.	ῖτον, ῖτον.	ῖμεν, ῖτε, ῖσι.
			ῦμες, ῦντι, ῦσῶσι. Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε. έντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτων.	ατον, άτων.	ατε, άντων, Att.
Aoriſt. C.	ε, έτω. ον, Ion.	ετον, έτων.	ετε, έντων, Att.

Modus Optativus.

	Præſ. Præt. Sing.	Dual.	Plural.
Aor. C. fut. α. & C.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειε, ειας, ειε.		είαμεν, είατε, είαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ. ‖	ῆτον, ῆτον. ‖	ωμεν, ῆτε, ωσι.
ῇσι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. β. εῖν

έμεν I.	έμεν I.	έμεν I. έειν, έμεν I.
έμμεναι A. D.	έμμεναι D. & A.	έμμεναι A. D. έμμεναι A. D
εν D.		εν D.
έμμμεναι P.	*Participia.*	

Præsens ων, υσα, ον. Perf. ὡς, υῖα, ός.

οισα D.	ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
	ὡς, ῶσα, ὼς A.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῶσα, ῶν.

αις, αισα, αιν, Æ.	έων, έυσα, έον, I.

Aoriſt. β. ὼν, ῶσα, όν. Fut. α. ων, υσα, ον.

οῖσα D.	οισα D.

Dialecti in voce Paſſiva.

Præsens ομαι, ῃ, εται. ‖ όμῆον, εᾶον, εᾶον. ‖ όμῆα, εᾶε, ονται.

εαι I. & ει A.		όμεᾶα, D. I.
		όμῆεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμῆον, εᾶον, εᾶον, ‖ όμῆα, εᾶε, οντο.

ετο I.	όμεᾶα, D.
& D.	
σκυ, σκετο.	Σχοντο P. Æ.

Aoriſt. β. ἰων, ης, η. ‖ ῆτον, ήτην. ‖ ῆμεν, ητε, ησ̣αν.

Fut. β. &	εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμῆον, εᾶον, εᾶον. ‖ όμῆα, εᾶε ονται.

εαι I.	όμεᾶα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται. ‖ μῆον, δον, δον. ‖ μῆα, δε, ντο vel μῆοι ἱστί.

	μεᾶα D. αται Ion.

Pluſq. μην, σο, το. ‖ μῆον, δον, δην. ‖ μῆα, δε, ντο vel μῆοι ησ̣αν.

	μεᾶα Dor. ατο Ion.

Aoriſt. α. δην, δης, δη, ‖ δῆτον, δήτην. ‖ δημεν, δητε, δησ̣αν.

δεν B.

Fut. α. δήσομαι, δήσῃ, δήσει. δησόμεθον, δήσεσθον, δήσεσθον. ‖ δησόμεθα, εσθε, σονται, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præſens ι, έω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ εσθε, έσθωσαν. εσο, Ion. έσθων, Att.

α, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præſ. Fut. α. Fut. C. & οίμην, οιο, οίτο. ‖ οίμεθον, οισθον, οίσθην. ‖ οίμεθα, σθε, Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.

Aor. α. είην, είης, είη. ‖ είητον, ήτην. ‖ είημεν, ητε, ησαν. & β. είμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.

Subjunctivus. εἶμες, D.

Præſens ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται. ώμεσθα, Dor. ηαι, I.

Aor. α. & C. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι. ῶμες, Dor. ῶνη, Dor.

έω, έῃς, έῃσι. ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι. ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην, ‖ άμεθα, ασθε, αντο. ατο Ion. μεσθα, Dor. α Dor.

Aoriſt. C. όμην ου ετο ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο, ετο Ion. μεσθα Dor.

Futur. α. ουμαι, ῃ, εῖται. ‖ ούμεθον, εσθον, εσθον. ‖ ούμεθα, εσθε, ονται. ῦμαι, ῇ, εῖται. Dor. εῦμαι D. εαι Ion.

Fut. C. οῦμαι, ῇ, εῖται. ‖ ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ούμεθα, εῖσθε, ῦνται. ηαι Ion.

Par. Fut. C. πεπύσμενος, πεπεύσμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν. άσθων Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. ῶω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμες, D. ευῶν & οῦντι, D. εῦσι, Æ.
Præs. 2. άω, ῶ, ᾶς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ᾖς, ᾖ. ᾖτον, ᾖτον. ῶμες, ᾖτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ οῦμεν, ῶτε, οῦσι.
όμες, οῦντι, D.
Imperf. 1. εν, εις, ει ‖ εῖτον, είτην. ‖ οῦμεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ᾶτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ουν, ους, ου. ‖ οῦτον, ούτην. ‖ οῦμεν, οῦτε, ουν.
εσκον, σκες σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσ̣, όυντων, Att.
Præs. 2. ά, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσ̣.
αα, Poet. άντων, Att.
Præs. 3. ου, ούτω. ‖ οῦτον, ούτων. ‖ οῦτε, ούτωσ̣.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ̣, A.
ώην, ώης, ώη, &c. Dor.
Præs. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῷτον, ῴτην. ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη ῳητον ῳήτην ῳημεν, ῳητε, ῳησ̣, Dor.
Præs. 3. οίμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ̣, A.
ώην, ώης, ώη, D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς. ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῆσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præs.

Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ἤτω, ᾖς, ᾖ. ‖ ᾖτον, ᾖτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι, Dor.
Præs. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præs. 1. ῶμεν, Att. ειν, Dor. μεν & εν, Æol. μεναι, Poët.
Præs. 2. ᾶν, ᾶμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. αεν, Po. ᾶμεναι, Po.
Præs. 3. ῦν, ῦμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. ευῶ, Dor. ὀμμεναι, Po.

Desunt Voces, Passiva & Media.

Dialecti verborum in μι.

Præs. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, ᾶσι.
Conjug. ᾶντι, Dor. ἄεμεν, Ion. ἔην, Dor.
ἄασι, Ion.
ητον, ητον, ημεν, ητε, εσαν, D.
Præs. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
ᾶντι, D. ἄντι, D.
ἄασι, I.
Præs. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, ατε, οῦσι.
ωντι, D. οντι, D.
όασι, I.
Præs. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσαν.
Aor. C. 1. εα, ας, ε. εν, B.
αν, ας, ε.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ιων, ης, η. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, ασαν.
Aor. C. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ότην. ‖ ομεν, οτε, οσαν.
Aor. C. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ὰν, ὰς, ὰ.
Imperf. & ιων, υς, υ. ‖ υτον, ύτην. ‖ υμεν, υτε, υσαν.
Aor. C. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἑστηκα. ἕστα I.
Aor. 6. 2. ἔστω, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ̃αν. ἔσταν I. ἔστον I.
Fut. α. 2. στήσω. στασ̃ω D.

Imperativus.

Præſ. 1. ετι, έτω. Aor. β. ές, έτω. ‖ επον, έτων. ‖ ετι, έτωσ̃αν D.
η, Æ. P.
ει, ειτο, A.
Præſ. 2. αθι, άτων. ‖ απον, άτων. ‖ ατε, άτωσ̃αν.
η A. α D.
Præſ. 3. οθι, ότω. Aor. δὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσ̃αν.
ου A. contract. ωθι P.
ου D.
Præſ. 4. υθι, ύτω, ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσ̃αν.

Optativus.

Præſ. 1. εἶλω, εἴης, εἴη. ‖ εἴητον, εἰήτην. ‖ εἴημεν, εἴησ̃τε, εἴησ̃αν. & per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Præſ. 2. αἴην, αἴης, αἴη ‖ αἴητον, αἰήτην. ‖ αἴημεν, αἴησ̃τε, αἴησ̃αν. ἄμεν, ἄτε, ἄεν, per Sync.
ἤην, ἤης, ἤη P.
Præſ. 3. οἴην, οἴης, οἴη. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.
ῴην, ῷης, ῷη. Att.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ ῇς, ῇ, ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion
Præſ. 2. άναι Aoriſt 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑστάναι, & ἑστᾶναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. ὄναι. Aoriſt. 2. ῦναι.

ὁμεναι A. & D. ὁμεναι A. & D.

ὁμεν Ion. ὁμεν Ion.

Præſ. 4. ῦναι.

ὑμεναι A. D.

ὑμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εται, ε]. conjug. ᾳ Att. εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, α] conjug. ᾳ Att. εαι I. ‖ ἀμε δον, αδον, αδον, ‖ ἀμε δα, αδα, (αν]. εα] I.

Imperf. 1. ἐμὴν, εσο, ετο ἠμην, &c. Æ. εο I. ᾱ D. ᾰ A.

Imperf. 2. ἀμην, ασο, ατο. ᾰο I. ω A.

3. Plu. ἱσταῖο I.

Imperf. 3. ὁμην, οσο, ετο. ᾰ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, ἔσθω ᾰ A. εο I. ᾱ D.

Præſ. in 2. ασο, ἄσθω. ω A. ᾰο I.

Præſ. in 3. ασο, vel ᾰ Att. ὅσθω. οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. ε. 1. ἁμην, εσο, ε]ο. εο I. ᾰ A. ᾱ D.

Aor. β. 3. ὁμην, οσο, ο]ο. ᾰ A.

Fut. α. 2. σθσομαι. σασθῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. C. 1. ατω, ατων.
ετω, I.
υ, A.
ω, D.

Aor. C. 3. οτω, οντων
υ, A.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet θεν & θι pro θεν & θε, & contra in Adverbiis localibus, ut ὅπωθεν, ὁπωθὶν, τοῖσδε; βαβαὶ ξ παπαῖ, pro βαβαῖ, μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hìc; ἀλυδέως pro ἀλιθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὁκκ & ὁκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὶ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς, εἰκὰ pro εἴκαι, si; ἔμπεδθεν pro ἔμπροσθεν, ἄλλοτα pro ἄλλοσε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐγὶ, ἔνι, εἰν pro ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παρεὶ pro παρὰ, καταὶ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poëticè; ποτὶ pro πρὸς, πὸ pro πρὸ, Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ *in compositione*, ut ζαλάλλειν pro διαλάλλειν, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) *illa*, πώμαλα pro ὁμαλῶς, nequaquam, ἀμηχέτη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum*; ut κάρτα admodum, ἀναγκαίως sedulò, ἐπιξεφέως dolosè, ἐκτοπίως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & ἠμος, cum & tum, *Doricorum*: πόρος, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχῆ, ἀλλαχόσε· ἀντία contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν· ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ μεμέσθω βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per *I. SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quam plurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

Ἀ Ἄζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαντος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀμβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα ſive Ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ἰδος, ἡ, faſciculus ſtili.

* Ἀγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, inſignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, proprie boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvatura.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & ſordidus ſum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

*Ἀγρὸς, ὁ, ager, ri, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγείζω

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἀγερα, ἡ, captura, renatio.
Ἀγρίωον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχε sive ἄγχι, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὶ, ῖνος, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, tractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἆεθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἆεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἀεῖ, i. ζήτει, quære, in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.

Ἄγος, τὸ, res venerationem habens, & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀήρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος facie non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἰ vel αἴ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἰγλὴ, ἡ, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, οῦς, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἰδῶ, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἰμος, dumus.
Αἰμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper:

Item ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπύς, altus, excelſus.

Ἄεω, apto.

Αἴρω, capio, invado, eligo, antepono.

Ἄειρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἀεῖρις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀέρριχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄειρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἴσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Ἀΐσσω, ruo, irruo, proſilio.

Ἀΐσσω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶτις, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἰχμή, ῆς, cuſpis, mucro.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Ἀΐω, Poët. audio.

Ἄκατος, ου, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκή, cuſpis, acies.

Ἀκμή, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἄκανθα, ſpina.

Ἄκαν & ἄκαινα, idem.

Ἀκανθος, ου, herba ſpinoſa.

Ἀκκώ, οῦς, οῦ, Acco mulierquæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; a cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulate recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζών, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλέκω, augeo, augmentum do.

Ἀλλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, ἴσω, molo.

Ἀλίω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito caveo.

Ἀληθὴς, verus.

Ἀλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.

Ἄλις, satis, abunde.

Ἀλίσκω, capio.

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed.

Ἄλλος, alius.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.

Ἅλλομαι, salio, salto.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ Ἅλς, sal.

Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἀλύται, lictores.

Ἁλφω vel Ἀλφάνω, invenio.

Ἀλφός, albus.

Ἀλώπηξ, ηκος, ἡ, vulpes.

Ἅμα simul, una cum.

Ἅμαξα, currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pasi. ἀμᾶσθαι.

Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.

* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἅμη εἴρεσθαι, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco: ex Ἀμαρτέω.

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμόργνυμι, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμιλλα, certamen, contentio

Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

Ἀμὸς, Dorice, unus, unus aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἅμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ inequorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

* Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.

Ἀμύνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ, circa.

Ἄν, si.

Ἀνὰ, per, cum.

* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. Spiro.

* Ἄνεμος, ventus, ab ἄω,

Ἀνδηρὸν, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.

Ἀνέδλω, quasi ἀναίδλω, im-

impudenter, licenter.
Ἀνά, sine, absque.
Ἀνεψιός, consobrinus, patruelis, amitæ vel sororis filius.
Ἀνίω, perpurgo.
Ἀνίω, ex quo ἀνίημι, læto, remitto, etiam revoco.
* Ἀνήρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
Ἄνθραξ, carbo, hulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, vespa.
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰὼ, sano.
Ἀνμι, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντί, pro.
Ἄντιος, adversus, ex adverso.
Ἄγλος vel ἄγλαον, & ἀγλία, sentina.
Ἄγχον, animum.
Ἀγχυ, υχος, ὁ, Poët. ambitus circumferentia.
Ἀνύω, Poët. ἀνύσω & ἀνύτω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, supra, sursum.
Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo
Ἀξίνη, ascia, securis.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορος, ος, ὁ, τὸ, ensis.
Ἅπαξ, semel.
Ἀπατάω, decipio, seduco.
Ἁπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἀπεὶξ, firmiter, à πέλω.
Ἄρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρά, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandium accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
* Ἀραβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴς, araneus.
Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

*Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.

Ἄρκυς, rete.

Ἀρνέομαι, recuso, nego.

Ἀρόω, ῶσω, aro.

Ἄρπη, falx.

Ἄρρίω, ἄρσιω, mas.

Ἀρνύμαι, capio, recipio.

Ἀρτηρία, spiritûs semita, arteria.

Ἄρτι, modò, paulò antè.

Ἀρχὴ principium, exordium.

Ὑπάρχω, initio do, sum.

Ἄρω, arto, congruo.

Ἄρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, suspendo.

Ἄρτος, integer, incolumis.

Ἀρτύω & ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.

Ἄρωμα, odoramentum, aroma.

Ἀσελγὴς, ές, petulans, improbus.

Ἄσις, ἡ, limus.

Ἀσβολος & ἀσβόλη, fuligo.

Ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκὸς, utris, saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, defendo.

*Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.

Ἄστυ, τὸ, urbs.

Ἀστὸς, qui servari nequit.

Ἀπαλὸς, tener, de ætate.

Ἀπάω, lædo, noceo.

Ἀπάδαλος, improbus.

Ἄτη, noxa, damnum, clades.

Ἀτρεκὴς, verus, certus.

Ἄτος pro ἄατος, insatiabilis.

Ἀτύζω, terreo, & perturbo.

Αὖ, rursus, retro.

Αὐγὴ, splendor, lux.

*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἄρτα τέμνουσα, quia aera scindit.

Αὐχὴν, ένος, cervix.

Αὐω & ἀΰω, clamo.

Ἁπλὴς, ές, simplex, integer.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρὸς, spuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nato.

Ἀχλὺς, caligo.

Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.

Ἄω, flo, spiro.

Αὐλὸς, tibia.

Αὐλὴ, area, locus apertus.

*Ἄυω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω, Poet. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαϰάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βεβϰάτου, pecus.
Ἀμφιβαίνω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitata pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεύς. Rex, quasi βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φαέσι κείνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βαύλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδέλος, crepitus ventris: etiam foetor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βῆξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστάω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλοσὸς, cui membra sunt resoluta, proprie τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βλησὸς, balatus ovium.
Βλησάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, au clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὸν, pabulum, proprie brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Dorice βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βρέασω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρέγχθος, guttur.
Βρῦγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, stridéo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, uta γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γηῖων ὀπὴν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, ύς, dulcis.
Γλάμμι, seu Γλήμι, idē quod Λήμι, unde Γλαμάω, oculorum pituitā laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γενὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
*Γρῖπος & γρῆφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρέτης, piscator.

Γεύω, ἐδίω, comedo.

Γηρύ vel γῆρυς, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπός, qui naso vel rostro est adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γρόω.

Γυὰ & γύα, arvum, via, fossa.

Γύον, membrum.

Γυόω, membra frango.

Γυός, claudus, mutilus.

Γύαλον, cavitas.

Ἐγγύη, sponsio ex promisso.

Ἐγγυᾶ, præs.

Γυμνός, nudus.

* Γυνή, αικός, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρός, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ

Δαήω & δαΐω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δατέομαι, divido.

δαὶς, τό ῆ, epulum.

δαὶς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τό, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δαφὸς, densus, confertus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δεῦμαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ, ἡ, ὄν, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ὑός, ὁ, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρος, τό, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δοχὴ, ὁ ἡ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sane: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, a Δέω.
Δὴν, Δηὸν, & Δηὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex Δέω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex Διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίχηλος, δίχηρυς, bifidus.
Δῖος, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, Δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ. pistillum.
Δοκέω, videor; ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à Δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράσσω & Δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore,
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ὁ, ros.
Δρῦς, ὁ, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δυνάω, & Δύω, & Δύομαι, Δύμι, subeo.
Δύο, & Poet. Δώ, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἔ ἔ, dolentis adverbium.
Ἔλεος, lamentatio

Elegiacum

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, ſe, pronomen.
Ἔαρ, ver; ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω, & ἐδέω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἑδράω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
Ἐθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἄϊδης & ἀΐδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἶδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, ή, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verſo, volvo.
Εἴλαρ, αρος, τὸ, propugnaculū.
Εἶμι, ſum; Εἶμι, eo & ibo.
ἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Ἔιρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Ἔιτα, poſtea, deinde, tum.
Ἔκτος, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας ος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατόν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὺς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ, ἡ τὸ, miſericordia.
Ἔλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δεχὲς, ὁ ἡ τό, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sane: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi Δετμὸς, a Δέω.
Δὴν, Δηὲν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex Δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex Διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίχερως, Δίχηρος, bifidus.
Δῖος, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, Δύομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor; ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὰς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à Δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπτω & Δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμυς, fugio.
Δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore,
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρὺς, ὁ, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δυνάω, & Δύω, & Δύομαι, & Δύμι, subeo.
Δύο, & Poet. Δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio, cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἐ ἐ, dolentis adverbium.
Ἔλεος, lamentatio.

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, ſe, pronomen.
* Ἔαρ, ver; ab ἔω, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἕδω, & ἐδάφιω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
* Ἐσθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἰλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verſo, volvo.

Εἴλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἶμι, ſum; Εἶμι, eo & ibo.
ἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας ος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαίω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχύς, parvus.
Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ἡ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύσομαι, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σείλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.

Ἕλκω, traho.

Ἕλως, ωος, τὸ captura.

Ἑλώειον, idem.

Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλος, τὸ, palus.

* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & ἐιν Poët in.

Ἔνδα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Ἔριος, lana, quod connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἕνη, trigesima dies mensis.

Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυὼ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόω, concutio, agito.

Ἐξὴς, deinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.

Ἐπεὶ, postquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, super, in, &c.

Ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.

Ἐπιτήδης, idoneus.

Ἕπω, operor, tracto.

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aspectu nascitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, molestus.

Ἐργάω, operor.

Ἔργω, unde εἴργω, εἵργω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἐείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.

Ἐρεύγω, rûcto, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἐρεύθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἑρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
Ἐτεός, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἑτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, recte.
Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐθυμέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχλὶς, ίδος, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus: ξυνωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutus pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ΖΑ'ω & Ζώω, vivo.
Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à sono literæ ζ, to seeth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum farina subacta.

Ζωμὸς, jus, jus esculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἢ Vel, aut, sive, an, quam.

Ἦ, certè, profectò.

Ἧβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, suavis, dulcis.

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad satietatem usque.

Ἄδω, satio, expleo.

Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἐεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos; unde ἄεδνος, i.e. Ἄωρεικος, indotata.

Ἠθέω, colo, per colum mitto sacello, ab Ἦθος & ἐθίζω, to strain liquor.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

Ἥκιστος, minimus.

Ἠλιθα, frustra, in vanum.

Ἠλίκος, quantus.

* Ἠλιος, sol: quasi σῆλος, clarus.

Ἠλύγη, id est, σκία σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, mansuetus.

Ἡμος, quum, quando: cui respondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ὁ, terra continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἠέρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἡρέμα, quietè.

* Ἥρως, heros, semideus; ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥσσων, ἧττων, minor. usitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἡσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, splendeo.

Ἦχος, ὁ, sonus.

Θαάσσω,

Θάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsa.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, a θέρω, calefacio,
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ ϗ ἡ, Deus & Dea, à θοάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς oraculi consultor,
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θέομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ. fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à πνέω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum: convivium.
Θολὸς, sordes, turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θρασύνω, perturbo.
Θρόνω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turba.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾷξ θρηξ Poet. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θρίσκος, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω & θυΐω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰᾶ'ομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
*Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἰδιος, peculiaris.
*Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἰήω, jaceo, mitto, immitto.
Ἵημι, jaceo, jaculor.
Ἵνημα, insulum.
Ἴφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφέλμη, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ἰκμὰς, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

I

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
*Ἶλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
*Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὲ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἱπτάμαι, volo, as.
Πέτομαι, & πέταμαι, idem.
Ἴπτω sive ἵπω, noceo, lædo.
Ἵπος, muscipula: etiam officina fullonis.
Ἵπος, pressura, onus.
Ἱπύω, premo.
Ἱπνὸς, furnus, caminus.
*Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
*Ἴσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, εως, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἰσὸς, ὁ, malus, navis.

Ἰσχὺς,

Ἰσχίς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχύς, robur, vires.
Ἰταλός, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier venefica.
Ἰφι, valide, fortiter.
Ἰχθύς, piscis.
Ἴχνος, τό, vestigium.
Ἰχώρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

Κάβος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάβη cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effuse rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινός, novus.
Καιρός, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καίρω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλός, pulcher, formosus. à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Καλὸς & χάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, lassesco, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμός, ὁ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρηα, idem.
Κεραὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρηα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπός, junctura manûs cũm cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est κάρυς, alteri κερκίς.

Καρπός, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à κάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit. ex quo κῆμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, & κήω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίβδηλος, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κιονάω, faſtidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχάω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
* Κλάω, claudo, quaſi κωλύω.
Κλήδων, furor.
Κλῆρος, ὁ, ſors.
Κλίνω, reclino, inclino.
Κλίμαξ, ἡ, ſcala, gradus.
Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῶς, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & Κληνδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κνάπτω, ſcindo.
κνήθω, ſcalpo, frico.
κνίζω, feco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόαλος, ὁ, πανοῦργος, κακοῦργος, ῥωμύλος, λάλος, πολυτρὸς, ἀπατεὼν, vater, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, caſtigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. q. τροφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, aſſentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, ſinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.
Κόλωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæſaries.
κομψὸς, ſcitus, elegans.
Κόγδυλος, digiti articulus, & junctura qua digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κορέω, tollino, curro.
Κόλαρος. Miniſter.
Κόπρος, ὁ ἡ, ſtercus, ſimus.
Κόπτω, ſcindo, ſeco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est σπεύδω, curo.

* Κότος, ἀπὸ vetus, à κεῖμαι, quia mente reposita.

Κοπίλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κραδίη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρεμαίνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, stridco.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἴδος, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ίδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρουνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κυῶ, uterum gesto, oiculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Μυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, ὶ, χωλὸς, καμπύλος, claudus, cutyus.

Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦρος,

Κῦφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
χυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὶς, ῖδος, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ, ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus, coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ A', auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάιμος, nimium, vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνος & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάγχη, ης, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λαὸς & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λαζύομαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμπρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
λαφύσσω, avide deglutio.

Ἴλλα-

Ἑιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, comportatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, a λάω. unde λαμπός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. κατένδω.

Ἑίβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ἐις ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω, idem quod λείβω.

λίψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Ναλεμὴς, à νὴ, privativa partic. & λείπω, indefinens, assiduus.

Λείχω, lambo, linguo.

λιχανὸς, index digitus; quod eum in obsonia immittum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λελαλέος, pernicioſus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λέλαγα, Poet. video, aspicio.

λελκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάσχω, qui ἄλασε, perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω. λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Δηκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λαγὼς, lacus torcularii prelī.
Λαῖον, ἐον, τὸ, lana.
* Λᾶγος vel λῆγος, nugæ, inepiæ, à λαὸς & ἀρῶ, i. valdè dico.
Λαίζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλιον, valde admodum.
* Λιμήν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis,
Λικμὸς, ventilabrum,
Λίθος, lapis,
*Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, acculat. λῖν, leonem.
Λιτεύω, supplico, precor.
λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè laboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μοῖρα, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, convicietur, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖδος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, ei caput & dorsum in interiora inclinant.

Λούω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes. quasi λοῦμα, ex λόομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
*Αλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λαῖος & λᾶος, optimus. à λαῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μαζὸς, mamma.
Μαδὸς, Dorice, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μασδάω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, u, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valde, multum.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marescere facio.
Μάρσ, ὁ insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαγὶς, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ῐ̔. flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.

M

Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μέλω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μὴ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel ἄω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, parior.
μοῖρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, fors, conditio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μεριμάω & μεριμνάω, curo, anxie, curiose cogito.
μείρομαι, privo; & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ἐπιμελῶμαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certe, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τό, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso.

Μέν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τό, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενοινάω, cupio, vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστός, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, unà cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξύ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχρεις, usque ad.

Μή, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τό, longitudo.

Μῆδος, εος, τό, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.

Μείνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μαγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μιτύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τό, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσσω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, ῦς, mulier horrendâ

facie, ut strix fuisse dicitur; & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνδὲς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium. à μυέω, duceo.

Μῦια, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυκλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυίω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, numquid, utrúm.

* Μωρὸς, & Attice Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

Ναὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſces.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰδὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ rixa, jurgium. à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, ſubter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, inſula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compoſitis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος
Νήφω, ſobrius ſum.
* Νικάω, vinco, ſupero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, ſpurius.
* Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, ſeorſim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humer, humiditas.
Νύμφη, ſponſa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad ſomnum quaſi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νὼ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verſo; interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorſum, νῶτα, in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quaſi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hoſpes.
* Ξέω, rado, ſcalpo, ad ſonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, ſuccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, enſis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piſcis.
Ξιφίζω, manu in altum ſublatâ ſulto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

Ὄαρ, ῆτος, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ἀοαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, ſeu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia corredit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὀζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθόω, curo.
Οἱ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑος, ἡ, ærumna, miſeria.
οἷτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοσοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, miſericordia.
Οἶμος, via, ſemita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Οἷος, qualis: & οἶος, ſolus.
Ὄκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἷς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis,
Οἶστρος, aſilus, œſtrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œſtro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiſcor.
Οἴω, & ὀΐω, exiſtimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis; propriè de majoribus & carnivoris.
Οκλάζω, ingenua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
Ὄλβος, beatitudo & opes: quaſi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapſus.
Ὄλλυμι, ſive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὅλος, ſanus, & criſpus; item noxius.
Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὸς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Theſſaliæ; ſumitur & pro cœlo, quaſi ὀλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
Ὄμβρος, imber, pluvia, quaſi

quasi ἁμὰ ἕπεσθαι, simul de-fluens.

* Ὄμηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est veluti obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Varium Pierii ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro; ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμοῦμαι.

Ὅμος, similis, & idem.

Ὅμιλος, coetus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba,

Ὄναρ, omnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.
ὀξὺ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπαδέω, comitor.

* Ὀπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, a tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.
ὁπλότερος. junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ὅτε, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.
ὤψ, ὀπὸς, oculus, aspectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ oculus, quasi ἀπὸς, θάλαμος, cubiculum visûs.

Ὀπύω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

* Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὀρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, ιθος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀρὸς, serum lactis.
ὄρρος, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

* Ὀρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὐλεὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
Ὅτε, ubi, ὅτι, quando.
Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, teſta.
Ὄσσα, vox.
Ὀσφραίνομαι, odorór, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐνοσφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὐδας, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
Οὐρανὸς cœlum, quaſi ὁρατὸς, quod ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Οὖας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admiſſarium admitto, quum de fœmineo ſexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλέω & ὀχλίζω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, ſero, longo pòſt tempore.
Ὄψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παῖς, ἄιδος, ὁ ϗ ἡ, puer, vel puella.
Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρέξ, παρὲκ, extrà, foris.
Παραδείσος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ϗ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, priùs: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πάθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Παπταίνω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παιδὸς πρῶν, i. ſervans pueros.

πατρῳὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, deſinere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à ποῦς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretrum, finus maris in anguſtias coarctati, quod facile trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

* Ἄπλαγος, & * Ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

Πελώρ ωρος. monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid fac

Πόνος, ſtudium.

Πέπλος, πέπλος, indumentum mulieb ſubtili ſtamine, exteris bus ſuperinjici ſolitum.

Πέπτω, coquo.

πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo, etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρδω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφορος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, manis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πεταννυμι, pando, explico: πιτάζω etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πίκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πάγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πλανισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήδω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηὼν, idem: etiam pannus.
Πήρα & πέρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, ulna.
Πιέζω, premo.
Πίδος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω, & πεπίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεττὸς, sive πέπλος, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλαγιος, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio,

Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατὺς, ύος, ὁ, latus.

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλέος & πλεῖος, plenus.

Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.

Πίμπλημι, idem.

Πλήρης, ες, plenus.

Πλὴν, præterquam.

Πλημμελὴς, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ὁ, later.

Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.

* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύυτος, i. multis annis opes collectæ.

Πλυνῶ, lavo, de vestimentis; ut λούω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

Πνίγω, suffoco, strangulo.

* Πόθος, desiderium, a ποθέω.

Πόα & ποίη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ago.

Ποικίλος, varius.

* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in πολὺ μόνων,

Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, farago.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.

οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.

* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verto, verso.

Πόλτος, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

πολὺς, multus, numerosus.

* Πόντος, pontus, mare, à πένος, labor.

Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρτις, vitulus, juvencus.

* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόσθη, ἀκροποσθιον, præputium.

Πόσις

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρος, fors, fatum, a πίτω, cado.
Πότερος, uter.
Πάτνιος, venerandus, augustus, à πέπτω, cado.
Πῶς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus,
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco, vel hirdo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
πρόϊξ, ικὸς, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτωὸξ, ωχὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πυξ, pugno.
πυγμὴ, pugnus; etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμὴν.
πύκνος, idem quod πυκνὸς, densus, spissus: etiam prudenter.
πύω, spuo, excreo.
πυγὴ, nates, pyga.
πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs.

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latinè Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, nuncii sermones.

πύστις, εως, ἡ, audita, fama.

πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus. πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

πῦρ, ρός, τὸ, ignis.

πυρεῖον & πυρεῖον, igniarium, materies avida ad ignem accedendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

πύρπορος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum est seumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνθος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

*Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥάδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & forte ensis.

Ῥάπω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εος, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ῥαχέα, crepido litteris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥίγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ῥίζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥίμζω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥίμζη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo; proprie de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.

Ῥινὸς, ὃ, ὁ χὴ ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus, vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω, & ῥοίζω, latro.

Ῥύσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, rufleus sive rufatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, ὁ, sordes.

Ῥύπτω, sordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἐρρωμαι, valeo.

Ῥὼψ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σ Ἅλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie: & obex fœrium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρέω & σειραίνω, & σειειάνω, desicco, arefacio; unde σείειος, Sirius stella canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σέω,

σίω, ex quo σιῶ, cieo, σίδω, excutio, cribro.

σαίνω, caudam quatio.

σάω, ex quo Doricum ἀπίσατο, unde illud, ἄρρες τὰ κακὰ. Μίνδαρος ἀπίσατο, id est, ἀπόλλυται τέθνηκε, perière honesta, Mindarus interiit.

σαίρω, scopis purgo, verro.

Σηκός, stabulum, receptaculum.

Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.

Σήπω, putrefacio.

Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.

* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.

Σής, τός, tinea.

Σθένω, valeo, possum.

Σιγάω, taceo, fileo.

* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, stridéo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.

Σίζω, stridéo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.

Σίκυος, vel σικύος, ὁ, cucumis.

σικύα, cucurbita.

Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιός, tortuosus, obliquus.

Σιμός, simus, qui pressis est naribus.

Σίνω, noceo, lædo.

* Σίνηπυ, ἀφ' οὗ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, i. quod lædat oculos, sinapi.

Σῖτος, frumentum, cibus.

Σιωπάω, fileo, taceo.

Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιός, lævus, sinister.

σκαμβός, qui obliquus in larus procedit, incurvus, distortus.

σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.

Σκαίρω, salio, tripudio.

σκαρίζω, idem.

Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.

Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.

Σκεδάω, dissipo, dispergo.

Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλάω & σκλῆμι, inusit.

Σκέλος, crus.

Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexto, aliquâ ratione niteor; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra,

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σκωλὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, υ, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito,

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, proprie canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis; etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμάω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σοηὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ἡ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio,

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe non redeuntes.

Σπή-

Σπείρω, semino, fero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπεύδω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδὴ, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabãt.
Σπλὴν σπληνός, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδός, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, sporidylus, vertebra; sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις, constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ἰδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, εω, vado, proprie ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; proprie de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus à στερεὸς.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηλίζω, figo, ab ἵστημι.
Στήζω, pungo, stigmata inuro.
Στήλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ας, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτμω, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στρώω sterno, solo æquo.
Στραγξ, στραγγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στρῶ, ἔστρωκα, i. e. firmiter tto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

σκαληνός, obliquus: idem quod σκολιός.

Σκληρὸς, ὁν, asper: item astutus. At σκληῶν, luxus, fastus, deliciæ; unde σκηνάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' ὀίστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Σπόγξ, γγος, cuspis teli: etiam arbor.

Σπυγάω, F. σύζω, à σύγω, odio prosequor, odi.

Σπυρελὸς, durus, asper.

σύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Συὶ, Atticè Ξυὶ, cū, unà cum.

Συελεύω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

Ὗς, ὑὸς, ὁ, ἡ, idem.

συῖς sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφηὶ ηὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus: & mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, ηρὸς, asper, sceleratus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, dissecо.

Σχῖνος, ὁ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος,

Σῶς Θ, Mercurii epithetum, ex σάος Θ, i. σώζων καὶ ὄπιος.

T

Τ Ἀλάω, τλάω, τλῶ, sufferо.

Τάλας, αν Θ, miser, ærumnosus.

Οἴμοι τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quod puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus, condus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τάμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multùm à terra assurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος Θ, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητος Θ, ὁ tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάφος Θ, τὸ, terror, metus.

ταφικὸς Θ, infernus.

Τάφρος Θ, ου, vel ος Θ, ὁ, ἡ, vel τὸ, fossamentum.

Τάφος, inferiæ, justa, ταφαί, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος Θ, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τήκω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος Θ, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρλω, tener.

τερένων, ονος Θ, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τρήω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω, & τείζω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος Θ, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος Θ, τὸ murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλος Θ, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεύς, έως Θ, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονδὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασὸς, cicur, mitis.
τιθασεύω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à θέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
Θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ὀπτίμιον, mulcta, poena, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Iove è cœlo ſub terram detruſi, à τιταίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſcil. lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa; quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τροφὸς, ὁς, τὸ, alumnus.
Τρόμος, grumus, proprie res in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ,

Ἀναφορὰ, Sublatio in altum.

Ῥοδὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὄνος, columba, ἀπὸ τοῦ θρεῖν, quod sit timida.

Τρίζω, stride.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

Τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum; τύλοι quoque supercilliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τύω, vexo.

Τύρβη & Ταραχὴ, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est hac servatum.

Τυρόω & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

Τυτὸς, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τῦφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Ὑακίνθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὑαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις injuria, sed gravior, quasi ἀπὸ καρύς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐός, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὸν, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδέω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, proprie in honorem Dei.

Ὑιὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus, quasi λύπην, quia solvit labores.

Ὑπὸ, a, ab, præ, per.

Ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω, & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pleo.

Ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρώς, sudor.

ἵδρω, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΆγω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, φαίδω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φάως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φεάζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occido.

Φένω, & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, pareo, ignoscо, misereor.

Φελλὸς, suber.

Φέναξ, impostor: etiam derisor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi Φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à Φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aorist. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam peudo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φήγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθείω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθεὶς, ῆς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.

* Φιάλη, φιὰλὴ τὸ πεῖν ἄλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

scalla, capistrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, mugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

* Φλύαρος, nugator.

Φλέψ, βός, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

*Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράττω, sepio, munio.

Φράσμα, sepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis sedes.

Φρονέω, mente sum præditus, sapio.

Φρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreseo.

*Φρῦαξ, quasi φρύαξ, evanidus, qui abiit, disparuit.

Φρυάττομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύαγω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, misceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, sufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

Φύσις, enascentia, natura.

Φωλεύω & φώλνυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.

* Φωνὴ, vox; quasi φῶς νοῦ, lux animi.

* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φὼρ, φωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, exolorator.

Φωρεαμὸς, scrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ Α'ζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χαυὸς, ωὸς, ὁ χ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, proprie equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τ χαλᾶν ἵνας.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, ου, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυὸς, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάδχη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χείρ, Χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος, ſive Χέρσος, deſertus inculturſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω F. χέσω & χόω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έως, & χοῦς, οῦς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χωίω, idem quod χέω.

Χύτρα & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χήρα, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, paculum, proprie jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος chlamys.

Χλίω, idem quod τρυφάω, deliciis fruor, luxu effemino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χραύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, ὑός, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρεώς, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος, quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.

Χρῶμα, color.

Χρώω & χρώννυμι, coloro, tingo.

Χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

Χρῦς, χρυὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis, spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.

Χωρὶς, seorsum, separatim, etiam singulatim; unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΑ'ω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. ψάω idem. ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, festino; & distraho, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, ἀδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.

Ψιχὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, susurrus.

* Ψωμὸς, fructum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.

Ψίαθος, ἡ, storea, teges, peculiariter ex tegetes quæ e junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur Αἶλπος, πὺ; æstus, seu calòr.

Ψυχή, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠβή, tribus, populi pars.

Ὠδάω, F. ᾠδήσω & ᾄσω, tanquam à them. ᾄδω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠστής, impulsor.

Ὠκύς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

Ὦμος, humerus, quasi ἀνωμάων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

Ὠὸν, ovum, quasi οἰόν, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere: etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum proprie & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἷως, donec, usque, dum, tamdiu, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχριάω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque forte eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit,) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanū, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ Θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τοῦ γοῦ produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe σκιροφορία feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe-

nis

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis Primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μετα-σειλιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter Βοηδρόμια festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανέψια, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθῶν γεγενῆσθαι τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μίσγοι, ἢ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρεῖς δεκαμέρα, id est, in tres decadas: primam vocant μὶαν ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam μετὰ μίαν & μιᾶς, vel ὀγδόη δεκάς tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὀγδόη δεκάς. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη seu πεμπάς, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque mensis

mensis dies vocetur *νεμηνία*, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menies auspicante & sistente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur *μέση*, quod medium obtineat locum. Ultima *ἕνη καὶ νέα*. Hoc porrò discriminis est, quod in *ἰσαμένοις* & *μεσονύκτοις* diebus numerandis recto ordine progrediuntur, *δευτέρα, τρίτη ἰσαμένου*, secunda, tertia; & *φθίνοντος*, undecima, duodecima: in *φθίνοντος* autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, *δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος*, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαδ	δαι	δαι
αγ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αγ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αφ	αβ	γθ	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δω	δω
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γς	γς	δλω	δων
γα	γαι	γαι	γβι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γω	γυν	δς	δς
γαρ	γαβ	γω	γω	δν	δν

δων

ἆιω	ἆυν
ἆω	ἆω
ἷῃ	ἷῖναι
ι	ει
ἰκ	ἐκ
ἰν	ἐν
ἰξ	ἐξ
ἴστι	ἐστι
ἴστι	ἐστι
ἀ	εν
ἰω	ην
ἐφ᾽	ες
ϑε	ϑα
ϑαι	ϑαι
ϑι	ϑε
ϑη	ϑη
ϑι	ϑι
ϑν	ϑν
ϑο	ϑο
ϑρ	ϑρ
ϑυ	ϑυ
ϑω	ϑω
κα	κα
καὶ	καὶ
κατὰ	κατα
κεν	κεν
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κν
κο	κο
κρ	κρ
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μας
μαυ	μαυ
με	με
μεῖ	μειδ
μεῖ	μειν
μεν	μεν
μη	μη
μὲν	μεν
με	με
μεμ	μεμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μων
οἷ	οἱον
ου	ου
οὗτος	ουτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
πεϱὶ	πεϱι
πι	πι
πϱὸ	πϱο
πϱὸς	πϱος
πϱο	πϱο
πϱῶ	πϱω
πῆ	πη

πυ	πυ
πω	πω
ϱα	ϱα
ϱι	ϱι
σα	σα
σαι	σαι
σ᾽	σαν
σαϱ	σαϱ
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σι	σι
σιν	σιν
σῖς	σιαι
σιϱ	σιϱ
σιν	σιν
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σσα	σπα
σσαι	σπαι
σσε	σπε
σσει	σπει
σση	σπη
σσι	σπι
σσο	σπο
σσυ	σπυ
σσω	σπω
σϑ	σϑ

FINIS.
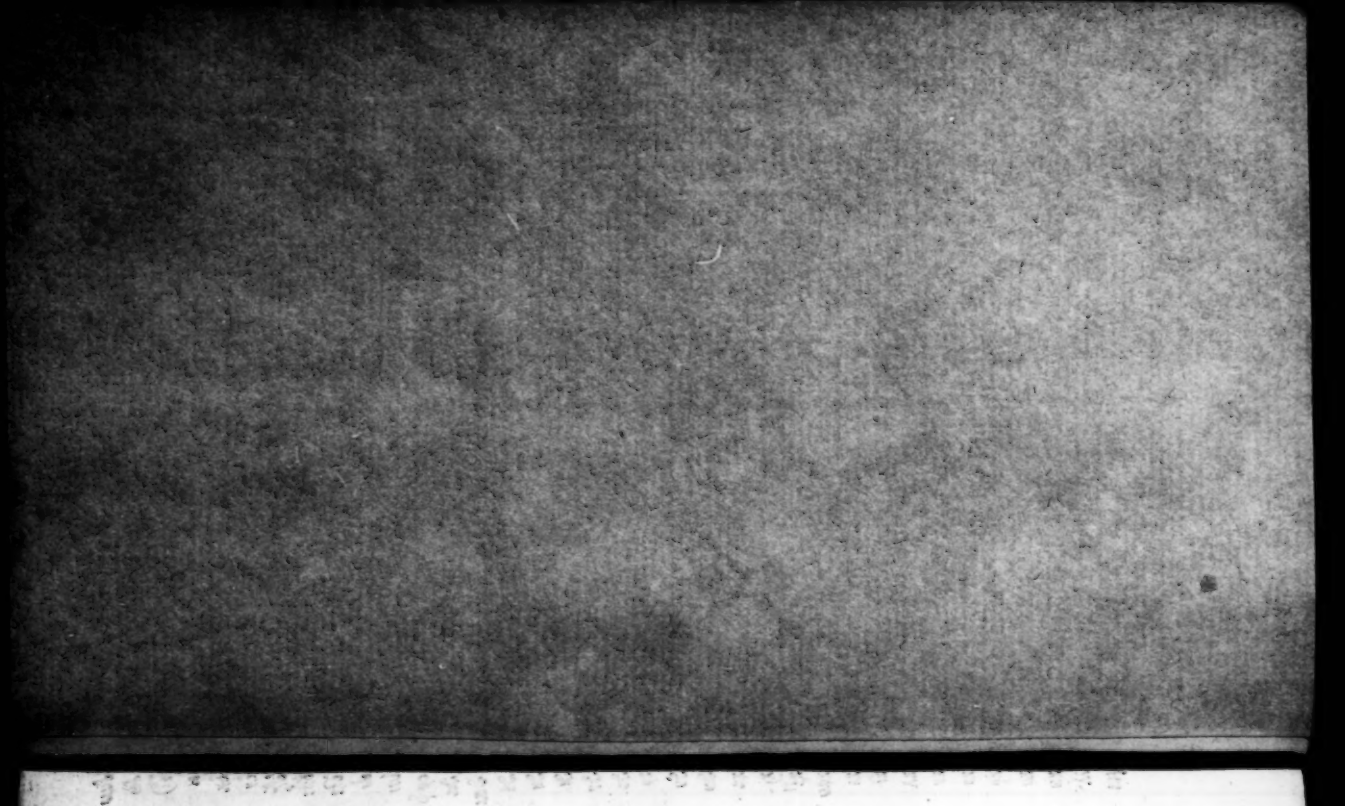
UNIVERSITY
LIBRARY
CAMBRIDGE